



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített negyedik tanács)

2022. december 14.*

„Támogatások – Indonéziából származó biodízel behozatala – (EU) 2019/2092 végrehajtási rendelet – Végleges kiegyenlítő vám – Az (EU) 2016/1037 rendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdése – Áralákínálás – Az árakra gyakorolt nyomás – A 2016/1037 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése – Okozati összefüggés – A 2016/1037 rendelet 3. cikke 1.a) pontjának iv. alpontja és 3. cikkének 2. pontja – Valamely magánjogi szervezet pénzügyi támogatásnak minősülő feladat ellátásával való »megbízásban« vagy azok ellátására való »utasításában« megnyilvánuló cselekmény – A megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg – Jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés – A 2016/1037 rendelet 3. cikkének 2. pontja és 6. cikkének d) pontja – Előny – A 2016/1037 rendelet 3. cikke 1.a) pontjának i. alpontja és 3. cikkének 2. pontja – Közvetlen transzferek – A 2016/1037 rendelet 7. cikke – Az előny összegének kiszámítása – A 2016/1037 rendelet 8. cikkének (1) és (8) bekezdése – Jelentős mértékű kár bekövetkeztének lehetősége – Védelemhez való jog”

A T-143/20. sz. ügyben,

a **PT Pelita Agung Agrindustri** (székhelye: Medan [Indonézia]),

a **PT Permata Hijau Palm Oleo** (székhelye: Medan),

(képviselik őket: F. Graafsma, J. Cornelis és E. Rogiest ügyvédek)

felperesek

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Kienapfel, G. Luengo és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **European Biodiesel Board (EBB)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: M.-S. Dibling és L. Amiel ügyvédek)

beavatkozó fél,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács),

* Az eljárás nyelve: angol

a tanácskozások során tagjai: S. Gervasoni elnök (előadó), L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo és J. Martín y Pérez de Nanclares bírák,

hivatalvezető: I. Kurme tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2022. január 14-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 263. cikkben alapuló keresetükben a felperesek, a PT Pelita Agung Agrindustri és PT Permata Hijau Palm Oleo az Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2019. november 28-i (EU) 2019/2092 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2019. L 317., 42. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) őket érintő részében való megsemmisítését kérik.

A jogvita előzményei

- 2 A felperesek indonéz társaságok, amelyek biodízelt gyártanak és exportálnak az Európai Unióba.
- 3 2013. november 19-én az Európai Unió Tanácsa elfogadta az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1194/2013/EU végrehajtási rendeletet (HL 2013. L 315., 2. o.), amely a felperesekre végleges dömpingellenes vámot alkalmazott.
- 4 2013. november 25-én az Európai Bizottság elfogadta az Argentínából és Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszüntetéséről, valamint az ilyen behozatok nyilvántartásba vételének elrendeléséről szóló 330/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1198/2013/EU rendeletet (HL 2013. L 315., 67. o.).
- 5 2016. szeptember 15-én a Törvényszék az első fellebbezőre vonatkozó részében megsemmisítette az 1194/2013 végrehajtási rendelet 1. és 2. cikkét (2016. szeptember 15-i PT Pelita Agung Agrindustri kontra Tanács ítélet, T-121/14, nem tették közzé, EU:T:2016:500).
- 6 2018. január 25-én az Indonéz Köztársaság kérelmére a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) vizsgálóbizottsága jelentést készített az 1194/2013 végrehajtási rendelet által az Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozóan előírt dömpingellenes intézkedésekről (a WTO vizsgálóbizottságnak az „Európai Unió – Az Indonéziából származó biodízelvek kivetett dömpingellenes intézkedések” című, 2018. január 25-én elfogadott jelentése; a továbbiakban: a vizsgálóbizottság EU-biodízel [Indonézia] jelentése). A WTO vizsgálóbizottsága megállapította, hogy az EU az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) és a WTO-t létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.) 1A. mellékletében található GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.) több rendelkezésével ellentétesen járt el.

- 7 2018. október 22-én a European Biodiesel Board (EBB) a 2018. május 30-i (EU) 2018/825 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2018. L 143., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 189., 31. o.) módosított, az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 55. o.; a továbbiakban: alaprendelet) 10. cikke alapján panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. E panasz szerint az Indonéziából származó biodízel behozatala támogatásban részesült, és ezáltal kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak.
- 8 *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* 2018. december 6-án közzétett értesítéssel (HL 2018. C 439., 16. o.) a Bizottság szubvencióellenes eljárást indított az Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozóan.
- 9 A vizsgálat tárgyát képező termék a „termékszintézissel és/vagy hidrogénezéssel előállított, nem fosszilis eredetű zsírsav-monoalkil-észterek és/vagy paraffingázolajok akár tisztán, akár keverék formájában (közismert nevén »biodízel«)” (a továbbiakban: kérdéses termék).
- 10 Az Indonéziában gyártott biodízel elsődlegesen nyers pálmaolajból (a továbbiakban: CPO) kinyert pálmaolaj-metil-észter (a továbbiakban: PME). Ezzel szemben az Unióban előállított biodízel ehelyett főként repce-metil-észterből (a továbbiakban: RME) áll, de készülhet más alapanyagból is, ideértve a CPO-t is.
- 11 A PME és az RME egyaránt a zsírsav-monoalkil-észterek kategóriájába tartozik. Az „észter” kifejezés a növényi olajok átészterezésére, azaz az olaj alkohollal való keverésére utal, amelynek következtében biodízel és melléktermékként glicerín keletkezik. A „metil” kifejezés a metanolra, a szóban forgó folyamatban leggyakrabban használt alkoholra utal. A zsírsav-monoalkil-észterekre zsírsav-metil-észterekként is szoktak hivatkozni (a továbbiakban: FAME). Bár a PME és az RME is FAME, részben eltérő fizikai és kémiai tulajdonságokkal, így különösen eltérő hidegszűrhetőségi határhőmérséklettel (a továbbiakban: CFPP) rendelkeznek. A CFPP az a hőmérséklet, amelyen egy adott üzemanyag egyes komponensek kristályosodása vagy zselésedése miatt eltömíti az üzemanyagszűrőt. Az RME esetében a CFPP lehet – 14 °C, míg a PME esetében körülbelül 13 °C. A piacon a meghatározott CFPP-vel rendelkező biodízelt gyakran „FAMEX” alakban írják le, például FAME0 vagy FAME5.
- 12 A támogatás és a kár vizsgálata a 2017. október 1. és 2018. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kárra vonatkozó értékelés szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2015. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki. A Bizottság a vizsgálati időszakot követő adatokat is megvizsgálta, amennyiben ezt indokoltnak tartotta.
- 13 2019. január 18-i levelükben a felperesek benyújtották a Bizottság által nekik megküldött szubvencióellenes kérdőívre adott válaszaikat, amelyeket 2019. március 1-jén kiegészítettek. A Bizottság 2019. március 12-től 15-ig, valamint március 22-én helyszíni ellenőrzéseket végzett a felperesek Indonéziában található helységeiben.
- 14 2019. augusztus 12-én a Bizottság elfogadta az Indonéziából származó biodízel behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről szóló (EU) 2019/1344 végrehajtási rendeletet (HL 2019. L 212., 1. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet). A felperesekre alkalmazandó ideiglenes kiegyenlítő vám 18% volt.

- 15 2019. augusztus 28-án a felperesek előterjesztették az előzetes értesítés dokumentumaira vonatkozó észrevételeiket. 2019. szeptember 6-án a Bizottság meghallgatást tartott.
- 16 2019. október 4-én a Bizottság közölte azokat a lényeges tényeket és megfontolásokat, amelyek alapján végleges kiegyenlítő intézkedéseket szándékozott bevezetni az Indonéziából származó biodízélre. A felperesek 2019. október 14-én előterjesztették az azokkal kapcsolatos észrevételeiket. 2019. október 14-én a meghallgatási tisztviselő jelenlétében és 2019. október 17-én meghallgatásokra került sor.
- 17 A szubvencióellenes eljárás végén a Bizottság elfogadta a megtámadott rendeletet, amelyben megerősítette az ideiglenes rendeletben levont következtetéseit. Úgy ítélte meg, hogy az indonéz kormányzat az alaprendelet 3. cikkének 1. pontja értelmében vett támogatások révén támogatta a biodízél-ágazatot. A Bizottság megállapította, hogy e támogatásra bizonyos programok révén került sor. Többek között arról volt szó, hogy az olajpálma-telepítési alap, egy közjogi szerv a biodízél a „Petrofuel-szervezetek” nevű vállalatoknak szállító biodízélgyártók részére megfizette az ásványi dízelnek az e szervezetek által fizetett referenciaára és a biodízél energiaügyi és ásványi erőforrásokért felelős miniszter által megállapított referenciaára közötti különbözetet. Ezért a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kormányzat többek között exportkorlátozások és árszabályozás révén, a PT Perkebunan Nusantara állami vállalatcsoporton (a továbbiakban: PTPN) keresztül kötelezte vagy utasította a CPO – a biodízélgyártók által a biodízél előállítása céljából vásárolt nyersanyag – gyártóit, hogy a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák ezt a nyersanyagot.
- 18 A felperesekre alkalmazandó végleges kiegyenlítő vám 18% volt.

A felek kérelmei

- 19 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- az őket érintő részében semmisítse meg a megtámadott rendeletet;
 - a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.
- 20 Az EBB által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 21 Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek lényegében hét jogalapra hivatkoznak, amelyek a következőkön alapulnak:
- az első az alaprendelet 8. cikke (1) és (2) bekezdésének az áralakínálás meghatározása során történő megsértésén;
 - a második az alaprendelet 8. cikke (5) bekezdésének az okozati összefüggés elemzése során történt megsértésén;

- a harmadik a Bizottság által vétett nyilvánvaló mérlegelési hibán, amikor arra a következtetésre jutott, hogy támogatás állt fenn, a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében történő szállítása formájában;
- a negyedik nyilvánvaló mérlegelési hibán és az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja i. alpontjának és 2. pontjának a Bizottság azon következtetésével kapcsolatos megsértésén, hogy közvetlen transzfer formájában támogatás áll fenn;
- az ötödik az alaprendelet 7. cikkének megsértésén és nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul, amelyet a Bizottság követett el az olajpálma-telepítési alap rendszere által nyújtott előny összegének kiszámítása során;
- a hatodik az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének és (8) bekezdésének a jelentős kár bekövetkezte lehetősége fennállásának megállapítása során történő megsértésén;
- a hetedik a felperesek védelemhez való jogának megsértésén.

Az első, az alaprendelet 8. cikke (1) és (2) bekezdésének az áralákinálás meghatározása során történő megsértésén alapuló jogalapról

- 22 Az első jogalap két részre oszlik, amelyeket az EBB által támogatott Bizottság vitat.

Az első jogalap arra alapított első részéről, hogy az áralákinálás meghatározása során nem vették figyelembe a releváns adatok összességét

- 23 Az első rész keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdését, mivel az áralákinálás kiszámítása nem tényleges bizonyítékokon alapul, és nem objektív vizsgálat eredménye. Közelebbről, az első kifogásuk keretében arra hivatkoznak, hogy a Bizottság által az áralákinálás kiszámítása céljából alkalmazott első módszer figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy nem állhat fenn közvetlen verseny az Indonéziából importált PME és az Unióban gyártott PME között, mivel az előbbi biodízelkeverék előállításához használják, a másodikat pedig közvetlenül ásványi dízellel keverik. Második kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a második módszer, amely abban áll, hogy összehasonlítja az Indonéziából származó PME behozatalt és az Unióban gyártott PME eladásait, valamint a 0 °C-os CFPP-vel rendelkező, az Unióban gyártott biodízelt (a továbbiakban: FAME0), azt sem veszi figyelembe, hogy az indonéz biodízel nélkülözhetetlen a FAME0 gyártásához, és hogy az magas CFPP szintje miatt az Unió egyes hideg régióiban nem használható. Harmadik kifogásukban a felperesek előadják, hogy a harmadik módszer, amely abban áll, hogy az Indonéziából származó biodízel behozatalának összességét összehasonlítják az ár kiigazítása nélküli teljes uniós biodízel-értékesítéssel, nem veszi figyelembe a biodízeltípusoknak a CFPP szintjüktől függő árkülönbségeit.
- 24 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági és politikai helyzetek összetettségéből adódóan (2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 25 E széles mérlegelési jogkör többek között az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár fennállásának a szubvencióellenes eljárás keretében való meghatározására vonatkozik. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatának ezért az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tények tényszerű pontosságának, e tények értékelése során a nyilvánvaló mérlegelési hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának vizsgálatára kell korlátozódnia (lásd analógia útján: 2015. szeptember 10-i Bricmate ítélet, C-569/13, EU:C:2015:572, 46. pont; 2021. május 19-i China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products és társai kontra Bizottság ítélet, T-254/18, fellebbezés alatt, EU:T:2021:278, 149. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ez a helyzet különösen a szubvencióellenes vizsgálatban azon tényezők meghatározását illetően, amelyek az uniós gazdasági ágazatnak kárt okoznak (lásd analógia útján: 2015. szeptember 10-i Bricmate ítélet, C-569/13, EU:C:2015:572, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Azon bizonyítékok Törvényszék általi felülvizsgálata, amelyekre az uniós intézmények megállapításait alapítják, nem minősül olyan új tényértékelésnek, amely az intézmények tényértékelése helyébe lép. E felülvizsgálat nem veszi át ezen intézményeknek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódik, hogy ezen elemek alátámaszthatják-e az intézmények következtetéseit. Következésképpen a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács ítélet, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerint az uniós gazdasági ágazatot ért kár megállapítását valós bizonyítékokra kell alapozni, és a kár megállapítása céljából elvégzendő vizsgálatnak ki kell terjednie egyrészt a támogatott behozatal mennyiségére és a támogatott behozatalnak az Unió piacain forgalmazott hasonló termékek áaira gyakorolt hatásaira, másrészt pedig az ilyen behozatalnak az említett gazdasági ágazatra gyakorolt hatásaira. Ami közelebről a támogatott behozatalnak az árakra gyakorolt hatását illeti, az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdése előírja annak vizsgálatát, hogy e behozatalok tekintetében az érintett uniós gazdasági ágazatok hasonló termékének az áraihoz képest valóban történt-e jelentős mértékű áralákínálás, illetve hogy az ilyen behozatal nem csökkenti-e más módon jelentős mértékben az árakat, vagy nem akadályozza-e jelentős mértékben olyan áremelés bevezetését, amelynek végrehajtása egyébként megtörténhetett volna (2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 236. és 237. pont).
- 28 Az alaprendelet nem határozza meg az áralákínálás fogalmát, és nem ír elő módszert ez utóbbi kiszámítására (2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 238. pont). Az esetleges áralákínálás meghatározására alkalmazott módszert főszabály szerint az alaprendelet 2. cikkének c) pontja értelmében vett „hasonló termék” szintjén kell alkalmazni, még akkor is, ha az különböző terméktípusokból állhat (lásd analógia útján: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 73. és 74. pont; Pitruzzella főtanácsnok Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ügyre vonatkozó indítványa, C-891/19 P, EU:C:2021:533, 64. pont, amelyet a Bíróság követett ebben az ügyben).

- 29 A szóban forgó behozatali áralakínálás kiszámítására az alaprendelet 8. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően az uniós gazdasági ágazatot e behozatalok által ért kár fennállásának megállapítása érdekében kerül sor, és azt szélesebb értelemben e kár értékelése és a kárkülönbözlet, vagyis az említett kár megszüntetéséhez szükséges mérték meghatározása érdekében használják. Az említett 8. cikk (1) bekezdése szerinti, a támogatott behozatalra vonatkozó vizsgálat lefolytatására irányuló kötelezettség az érintett termék ára és az említett gazdasági ágazat hasonló termékének az ára közötti tisztességes összehasonlítás lefolytatását írja elő az Unió területén teljesített értékesítések során (2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 239. pont).
- 30 Leegyszerűsítve, az intézmények annak eldöntésekor, hogy fennáll-e az alakínálás, lényegében az uniós árakat vetik össze a kiigazított behozatali árakkal egy százalékban kifejezett alakínálási különbözlet kiszámítása érdekében (lásd analógia útján: 2011. október 25-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, T-192/08, EU:T:2011:619, 65. pont).
- 31 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy az áralakínálás elemzése összetett gazdasági helyzetek értékelését foglalja magában, és hogy a Bizottság széles mérlegelési jogköre kiterjed legalább az elemzés módszerére, az összegyűjtendő adatokra és bizonyítékokra, az áralakínálási különbözlet meghatározásához használandó számítási módszerre, valamint a begyűjtött adatok értelmezésére és értékelésére vonatkozó döntésekre (lásd analógia útján: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 78. és 107. pont; Pitruzzella főtanácsnok Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ügyre vonatkozó indítványa, C-891/19 P, EU:C:2021:533, 27–30. pont, amelyet a Bíróság követett ebben az ügyben).
- 32 Az első jogalap első részét e megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni.
- *Az első számítási módszerről*
- 33 A megtámadott rendelet (234) preambulumbekzdése szerint az áralakínálás kiszámításának első módszere „összehasonlította az Indonéziából származó PME-behozatalt az Európai Unióban előállított PME értékesítésével”, „[a]z alakínálási különbözlet [pedig] 6,0% és 11,6% között voltak”. A megtámadott rendelet (235) preambulumbekzdése rögzíti, hogy „a pontos összehasonlítás az alábbiakra terjedt ki: az Indonéziából származó PME + 13 [CFPP-n] és az uniós gazdasági ágazattól származó PME + 10 CFPP-n”, hogy „[a] +10 CFPP-n értékesített PME-t nem keverték el úgy, hogy elérje az említett CFPP-t”, hogy „[a] biodízelnél az 1 [euró]/t-nál alacsonyabb költségű adalékanyagot adták hozzá”, valamint, hogy „[a] Bizottság úgy véli, hogy ezen adalékanyag tekintetében nincs szükség kiigazításra, mivel az nem lenne hatással a számításokra”.
- 34 Az ideiglenes rendelet (293) preambulumbekzdése szerint az összehasonlítás a mintában szereplő uniós gyártók összes értékesítésének körülbelül 20%-ára terjedt ki.
- 35 Az ideiglenes rendelet (292) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy ez az összehasonlítás ugyanazon termékre vonatkozik az Indonéziából származó behozatal és az uniós gazdasági ágazat tekintetében, nevezetesen a tisztán palmaolajból előállított biodízelnél. Ezt a felperesek nem vitatják.

- 36 A Bizottság a megtámadott rendelet (242) preambulumbekzdésében azt is kifejtette, hogy nem észlelt semmilyen árkülönbséget e termékek között. Ezenkívül ugyanebben a preambulumbekzdésben megjegyezte, hogy a tiszta PME-re vonatkozó jegyzések nem utalnak a termék tényleges CFPP-értékére, hanem csak a PME-re. Mivel a felperesek nem terjesztenek elő egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely cáfolhatná e megállapításokat, a Bizottság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy valamennyi PME-t hasonló áron értékesítettek, függetlenül a pontos CFPP-értéküktől. A két termék közötti versenykapcsolatot illetően a megtámadott rendelet (228) preambulumbekzdése megállapítja, hogy a mintában szereplő uniós gyártók értékesítéseinek elemzéséből kiderült, hogy a tiszta PME-t jelentős mértékben értékesítik közvetlenül az ásványidízjel-finomítóknak, ami közvetlen versenyben áll majd az Indonéziából származó tiszta PME behozatalával. Az a tény, hogy az ideiglenes rendelet (290) preambulumbekzdése szerint a tiszta PME-t „általában nem” önmagában keverik ásványi dízellel, hanem gyakran először alacsonyabb CFPP-vel rendelkező más biodízelekkel keverik, hogy CFPP + 5 vagy CFPP 0 keveréket kapjanak, majd ezt keverik ásványi dízellel, nem zárja ki, hogy ezt a terméket közvetlenül ásványidízjel-finomítóknak adják el.
- 37 Nem támasztják alá bizonyítékok a felperesek azon érvét, amely szerint az importált PME-t segédanyagként használják biodízjel-keverék előállítására, míg az Unióban gyártott PME-t közvetlenül az ásványi dízellel keverik, következésképpen a kettő között nem állhat fenn közvetlen verseny, és úgy tűnik, hogy az a megtámadott rendelet téves értelmezésén alapul.
- 38 Az a tény ugyanis, hogy a megtámadott rendelet (253) preambulumbekzdése megemlíti, hogy az Unióban gyártott PME-t közvetlenül az olajtársaságok részére értékesítik, nem jelenti azt, hogy az importált PME-t nem. Ezzel szemben ez a feltételezés kifejezetten szerepel a megtámadott rendelet (228) preambulumbekzdésében, amelyben a Bizottság kifejtette, hogy közvetlen verseny áll fenn a két termék között, rámutatva arra, hogy „[a] mintában szereplő uniós gyártók értékesítéseinek elemzéséből kiderült, hogy a tiszta PME-t jelentős mértékben értékesítik közvetlenül az ásványidízjel-finomítóknak, ami közvetlen versenyben áll majd az Indonéziából származó tiszta PME behozatalával”. Amint arra a Bizottság helyesen rámutat, az említett rendelet (254) preambulumbekzdése csak annyit állapít meg, hogy „[a] Bizottság nem vitatja, hogy a PME-t más biodízelekkel való keverés céljából importálják az Unióba”.
- 39 Ennélfogva a felperesek nem szolgáltak elegendő bizonyítékkal ahhoz, hogy kétségbe vonják az ideiglenes rendeletben szereplő és a megtámadott rendeletben megerősített tényértékelés helytállóságát. Márpedig az ilyen bizonyíték szükséges annak alátámasztásához, hogy valamely intézmény olyan nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amely a jogi aktus megsemmisítését indokolhatja (lásd: 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-444/11, EU:T:2014:773, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 A fentiekből következik, hogy a Bizottság az első számítási módszerrel figyelembe vette az összehasonlítható termékek típusát és fizikai tulajdonságait, valamint azok felhasználását és versenykapcsolatát. Így tisztességes összehasonlítást végzett a kérdéses termék ára és az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének ára között az Unió területén történő értékesítések során, amint azt a fenti 29. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat megköveteli.
- 41 Ennélfogva a felpereseknek az első számítási módszerre vonatkozó érveit el kell utasítani.

– A második számítási módszerről

- 42 A megtámadott rendelet (245) preambulumbekzdése értelmében az áralákinálás kiszámításának második módszere „kibővítette az Indonéziából származó behozattal összehasonlított, az Unióban előállított biodízel mennyiségét azáltal, hogy a mintában szereplő uniós gyártók által a FAME0 biodízel-értékesítést is felvette az összehasonlításba”.
- 43 A megtámadott rendelet (246)–(248) preambulumbekzdése kimondja:
- „(246) A FAME0 uniós értékesítésének az Indonéziából származó PME országos behozatalával való összehasonlítása érdekében a FAME0 uniós értékesítésének árát kiigazították, és ennek eredményeként a PME uniós értékesítésének árszintjére csökkentették, hogy figyelembe vegyék a fizikai tulajdonságok közötti különbségek piaci értékét.
- (247) A számítások egyértelművé tétele érdekében a fenti észrevételeket tevők kérésére a fenti árcsökkentés mértéke 100–130 [euró]/tonna volt. Emellett a számítás egyértelművé tétele érdekében az ezen összehasonlítás tárgyát képező uniós gazdasági ágazat összes értékesítésének 55%-a tartalmazza a PME-t és a FAME0-át is [...]
- (248) Az e módszer szerint megállapított országos alákinálási különbözet 7,4%-ot tett ki.”
- 44 A megtámadott rendelet tanulmányozásából kitűnik, hogy a Bizottság kiterjesztette az első számítási módszer során elvégzett összehasonlítás körét annak érdekében, hogy az az uniós gazdasági ágazat értékesítései tekintetében mind a PME-t, mind pedig a FAME0-t magában foglalja. E célból a FAME0 árait lefelé igazították ki a PME eladási árában annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a fizikai tulajdonságok közötti különbségek piaci értékét.
- 45 A felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azt a tényt, hogy az indonéz biodízel a 0 °C hőmérsékletű CFPP-vel rendelkező biodízel előállításának alapanyaga, és hogy azt magas CFPP szintje miatt nem lehet alkalmazni az Unió egyes hideg térségeiben. Állításaik alátámasztására a felperesek a WTO vizsgálóbizottságának jelentéseire hivatkoznak, különösen a vizsgálóbizottság EU-Biodízel (Indonézia) jelentésére, amely a 7.158. pontban rámutatott „a PME és a 0 °C hőmérsékletű CFPP-vel rendelkező kevert biodízel közötti versenykapcsolat összetettségére, mivel az indonéz PME a kevert biodízel alapanyaga, beleértve a 0 °C hőmérsékletű CFPP-vel rendelkező kevert biodízelt is”.
- 46 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélezési gyakorlat szerint a WTO-t létrehozó megállapodás 1A. mellékletében szereplő, a szubvenciókról és a kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; a továbbiakban: TKI-megállapodás) e szerv által elfogadott értelmezése nem köti a Törvényszéket a megtámadott rendelet érvényességének mérlegelésében (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2005. március 1-jei Van Parys ítélet, C-377/02, EU:C:2005:121, 54. pont; 2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 103. pont; 2021. május 19-i China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products és társai kontra Bizottság ítélet, T-254/18, fellebbezés alatt, EU:T:2021:278, 419. pont).
- 47 A Bíróság ugyanakkor azt is hangsúlyozza, hogy a szerződéses kötelezettségek tiszteletben tartásának általános nemzetközi jogi elve (*pacta sunt servanda*), amelyet a szerződések jogáról szóló, 1969. május 23-i bécsi egyezmény (kihirdette: az 1987. évi 12. tvr.) 26. cikke rögzít, magában foglalja, hogy az uniós bíróságnak a TKI-megállapodás értelmezése és alkalmazása során

figyelembe kell vennie e megállapodás különböző rendelkezéseinek a WTO Vitarendezési Testülete által elfogadott értelmezését (lásd analógia útján: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 32. pont; Pitruzzella főtanácsnok Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ügyre vonatkozó indítványa, C-891/19 P, EU:C:2021:533, 24. pont, amelyet a Bíróság követett ebben az ügyben). Így semmi nem gátolja a Törvényszéket abban, hogy az alaprendelet azon rendelkezéseinek értelmezésekor, amelyek a TKI-megállapodás rendelkezéseivel kapcsolódnak, ezen értelmezésekre hivatkozzék (2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 103. pont).

- 48 Mindenesetre a Bizottság először is helyesen emelte ki a megtámadott rendelet (251) és (252) preambulumbekzdésében az uniós gazdasági ágazat szerkezetének megváltozását, amely ezentúl szintén gyárt PME-t. A piaci helyzet így megváltozott a vizsgálóbizottság EU-Biodízelt (Indonézia) jelentésében szereplő, a fenti 45. pontban ismertetett elemzés alapjául szolgáló helyzethez képest.
- 49 Továbbá a felperesek állításaival ellentétben a megtámadott rendelet (246) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság az összehasonlítás elvégzése érdekében ténylegesen figyelembe vette a fizikai tulajdonságok közötti különbségek piaci értékét, amikor a FAME0 unióbéli értékesítési árát kiigazította. Ezenkívül a felperesek nem kérdőjelezték meg a FAME0 árának a Bizottság általi kiigazítását. Épp ellenkezőleg, ezt a kiigazítást kiindulópontként arra használják, hogy javaslatot tegyenek az Unión belüli összes biodízelt-értékesítés tekintetében fennálló áralákínálással kapcsolatos saját számításuk alátámasztására.
- 50 Végül a Bizottság a megtámadott rendelet (254) preambulumbekzdésében azt is megállapította, hogy az importált indonéz PME-t „alapanyagként” használták, és más biodízelekkel keverték, például FAME0 előállításához, és hozzátette, hogy a „PME-import mennyiségét azonban e behozatalok ára, valamint fizikai tulajdonságai határozzák meg, ezért az importált PME ára árnyomást gyakorol a keverékekre is”. A Bizottság ehhez hozzátette, hogy „[a] PME az egyik legolcsóbb olyan biodízeltípus, amely az egész év során felhasználható az olyan keverékekben, mint a FAME0 és a FAME+5, amelyek az uniós piac jelentős részében felhasználhatók”, valamint hogy „[a] PME-behozatal így közvetlenül versenghet az EU-ban előállított más biodízeltípusokkal, amelyeket egyébként ugyanazon keverési eredmény elérése érdekében nagyobb mennyiségben kevernének össze”. Ezenkívül az ideiglenes rendelet (297) preambulumbekzdésében a Bizottság kifejtette, hogy az FAME0 gyakran akár 20% PME-t is tartalmaz
- 51 Úgy tűnik tehát, hogy a Bizottság elemzésében megfelelően figyelembe vette mind a termékek felhasználását, mind pedig azok versenyviszonyait.
- 52 Ennélfogva a felperesek nem bizonyítják, hogy a második módszerből következő áralákínálás nyilvánvalóan téves.

– *A harmadik számítási módszerről*

- 53 A megtámadott rendelet (256) preambulumbekzdése értelmében az áralákínálás kiszámításának harmadik módszere „összehasonlította az Indonéziából származó biodízelt [országos szintű behozatalát] a mintában szereplő uniós gyártók által értékesített biodízelt teljes mennyiség[vel]”, és „[a]z e módszer szerint megállapított országos alákínálási különbözet 17,1%-ot tett ki”.

- 54 A Bizottság a megtámadott rendelet (270) preambulumbekzdésében pontosította, hogy ez a számítás az indonéz CFPP13 hőmérsékletű PME-nek az uniós gazdasági ágazat saját termelésének valamennyi uniós értékesítésével való összehasonlításán alapul, ami magában foglalja a PME-t is, valamint hogy nem nyújtottak be megalapozott és számszerűsített igényt a kiigazításra vonatkozóan.
- 55 A felperesek előadják, hogy ez a számítási módszer teljes mértékben figyelmen kívül hagyja a CFPP-szintek közötti különbséget az indonéz biodízel és az uniós gyártók által értékesített biodízel között, és hangsúlyozzák, hogy a WTO fellebbezési testülete és vizsgálóbizottsága számára fontos, hogy elvégezzék az árak megfelelő összehasonlításának biztosításához szükséges kiigazításokat.
- 56 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 46. és 47. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a TKI-megállapodás e szervek által elfogadott értelmezése nem köti a Törvényszéket a megtámadott rendelet érvényességének értékelése során, ugyanakkor azt az uniós bíróságnak figyelembe kell vennie.
- 57 Végeredményben a WTO vizsgálóbizottsága jelezte, hogy „az összehasonlított áraknak meg kell felelniük az összehasonlítható termékeknek és ügyleteknek, ha azt akarjuk, hogy azok megbízhatóan jelezzék az áralákínálás fennállását és mértékét a dömpingelt vagy támogatott behozatalokban a hasonló nemzeti termék árához képest, amelyre ezt követően a behozatal és a nemzeti ágazatnak okozott kár között az okozati összefüggés értékelése érdekében támaszkodni lehet”. Hozzátette, hogy „[a] hatóság mérlegelési jogkörét tovább korlátozza az az általános követelmény [...], hogy a kár megállapításának »pozitív bizonyítékokon kell alapulnia, és objektív vizsgálatot kell tartalmaznia«, és hogy »[a] nem összehasonlítható árak összehasonlítása véleményünk szerint nem felelne meg annak a követelménynek, hogy a vizsgáló hatóság »pozitív bizonyítékokat« »objektív vizsgálatnak« vessen alá”. A vizsgálóbizottság hangsúlyozza, hogy több tényező határozza meg az adott ügylet eladási árát, következésképpen biztosítani kell az árak összehasonlíthatóságát az összehasonlított termékek és ügyletek különböző jellemzői tekintetében. Így az árat meghatározó alapvető tényező a termék fizikai jellemzőiben rejlik, és abban az esetben, ha a vizsgálattal megbízott hatóság „a termékek vagy értékesítési ügyletek »kosara« alapján végzi el az árak összehasonlítását”, a hatóságnak meg kell győződnie arról, hogy az összehasonlított termékcsoportok vagy az összehasonlított ügyletek kellőképpen hasonlóak ahhoz, hogy észszerűen azt lehessen mondani, hogy az árak bármely eltérése »áralákínálás«, nem pedig pusztán a két összehasonlított kosár összetétele különbségeinek eredménye”, azzal, hogy „eltérés esetén a hatóságnak kiigazításokat kell tennie a termék fizikai vagy egyéb jellemzőiben megjelenő releváns különbségek figyelembevételére és korrekciója érdekében” (a WTO vizsgálóbizottságának a „Kína – Az Egyesült Államokból származó brojlertermékekkel szembeni dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések” című, 2013. augusztus 2-án elfogadott jelentése, WT/DS427/RW, 7.475., 7.476., 7.480. és 7.483. pont).
- 58 Nem vitatott, hogy a Bizottság az áralákínálás harmadik számítási módszere során nem végzett kiigazításokat. Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy a kérdéses termék ára és az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének ára közötti összehasonlítás a fenti 29. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében tisztességes-e, és hogy a Bizottság nem lépte-e túl az áralákínálás elemzése során fennálló mérlegelési jogkörét, amely a fenti 31. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében összetett gazdasági helyzetek értékelését vonja maga után.

- 59 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság az ellenkérelmében kifejtette, hogy az uniós gazdasági ágazat hasonló, ezen összehasonlításhoz figyelembe vett terméke 20 °C és 10 °C között ingadozó CFPP-szinttel rendelkezik. Úgy véli, hogy az ár és a CFPP között nem áll fenn olyan korreláció, amely alapján az arányok eltérése az ár tonnánkénti módosítását eredményezi. Jóllehet a Bizottság meg tudta becsülni a fizikai tulajdonság különbségeinek piaci értékét a FAME0 Unión belüli értékesítése és az Indonéziából származó PME-behozatal között, és következésképpen ki tudta igazítani a FAME0 eladási árait, azt állítja, hogy nem talált észszerű megközelítést a más típusú biodízelek, például a PME-alapú biodízel és az 14 C°-os CFPP-vel rendelkező biodízel közötti eltéréseket érintő kiigazítások tekintetében.
- 60 Nem vitatott a felek között, hogy a nyári hónapokban és a melegebb régiókban magasabb CFPP-szintű biodízeleket lehet értékesíteni, míg a téli hónapokban és a hidegebb régiókban alacsonyabb CFPP-szintű biodízelekre van szükség. A keverékben felhasznált PME mennyisége tehát az évszaktól és az európai földrajzi helytől függ.
- 61 A Bizottság ily módon megállapította, hogy a biodízelpiac rendkívül összetett. Nem ért egyet a felperesek azon elemzésével, amely szerint a CFPP szintje minden esetben hatással van az árakra. A CFPP szintje ugyanis akkor van hatással az árakra, ha az évszaktól és a földrajzi elhelyezkedéstől függően különböző CFPP-szintek versenyezhetnek e piacon. Például a 13 °C-os CFPP-vel rendelkező biodízel Európa több régiójában egész évben versenyben áll azzal a biodízellel, amely 10 °C-os CFPP-vel rendelkezik. Ugyanakkor az ilyen verseny nem eredményez automatikusan árkülönbséget. Így a Bizottság rámutat arra, hogy a 10 °C-os CFPP-vel rendelkező PME uniós értékesítését össze lehetne hasonlítani a 13 °C-os CFPP-vel rendelkező indonéz PME behozatalával anélkül, hogy a CFPP szintjei közötti esetleges különbségek figyelembevétele érdekében bármilyen kiigazításra lenne szükség. Ezzel szemben bizonyos éghajlati viszonyok között, például télen, Európa északi részén, a 13 °C-os CFPP-vel rendelkező biodízel nem áll versenyben a 10 °C-os CFPP-vel rendelkező biodízellel, függetlenül bármilyen árkülönbségtől, mivel a 13 °C-os CFPP-vel rendelkező biodízelt e téli körülmények között nem lehet használni. A Bizottság ebből azt a következtetést vonja le, hogy bár a FAME0 – azaz az uniós gyártók által leginkább értékesített termék – esetében szükségesnek ítélték a piaci érték alapján való árkiigazítást, ez nem áll fenn az alacsony CFPP-szinttel rendelkező más biodízel-típusok esetében, amelyek az árak szempontjából nem feltétlenül állnak közvetlen versenyben a magasabb CFPP-szinttel rendelkező biodízelekkel.
- 62 A Bizottság által szolgáltatott magyarázatokból kitűnik, hogy a harmadik számítási módszerben az árak kiigazításának mellőzéséről szóló döntés objektív körülményeken, nevezetesen az eltérő CFPP-szinttel rendelkező biodízelek közötti versenyviszonyok összetettségén, az eltérő CFPP-szinttel rendelkező biodízeleket érintő piaci feltételek közötti különbségen, valamint a CFPP-szint és az ár közötti közvetlen összefüggés hiányán alapult. E tényezők alkalmasak arra, hogy elfogadható módon megalapozzák a Bizottság következtetéseit, amely a jelen ügyben nem lépte túl az áralakítás elemzése pontos módszerének meghatározására vonatkozó széles mérlegelési mozgásterét.
- 63 Ebben az összefüggésben a felperesek nem bizonyították, hogy a kért kiigazítás szükséges volt ahhoz, hogy összehasonlíthatóvá tegye a kérdéses termék árát és az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének árát, amint azt az ítélkezési gyakorlat megköveteli (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58. pont).

- 64 E következtetést nem kérdőjelezheti meg az alternatív árak alákínálásának a felperesek által a válaszban javasolt kiszámítása. A felperesek a Bizottság által az ellenkérelemben szolgáltatott információkra támaszkodva az áralákínálás olyan kiszámítását javasolják, amely annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a CFFP eltéréseinek minden egyes szintjét, tonnánkénti 10 vagy 13 eurós arányt alkalmaz (vagyis ugyanazon egységenkénti különbséget, mint amelyet a Bizottság állapított meg a 0 °C-os CFFP-vel és a 10 °C-os CFFP-vel rendelkező biodízel ára között), és amely mindössze –0,27%-os átlagos áralákínálást eredményez.
- 65 Meg kell állapítani, amint azt a felperesek is elismerték a tárgyaláson, hogy e számítási módszer azon a feltételezésen alapul, hogy a 0 °C-os CFFP-vel rendelkező termék és a Bizottság által a második számítási módszer keretében elfogadott 10 °C-os CFFP-vel rendelkező termék árainak kiigazítása alapul szolgálhat a CFPP-eltérés egyes szintjeire vonatkozó kiigazítások elvégzéséhez. Márpedig, amint azt a Bizottság a viszonzválaszban helyesen hangsúlyozza, a felperesek nem fejtik ki, hogy a 0 °C-os CFFP és a 10 °C-os CFFP közötti különbség milyen alapon lenne jellemző valamennyi szintenkénti árkülönbségre. E feltételezés ugyanis nem fogadható el olyan CFPP-szinteken, amelyek a felperesek által javasolt számításban szereplő 20 °C és 10 °C között váltakoznak, anélkül hogy a felperesek magyarázatot adnának megközelítésük relevanciáját illetően.
- 66 A felperesek előadják továbbá, hogy először is indokolással ellátott kiigazítás iránti kérelmeket terjesztettek a Bizottság elé, másodsor pedig, hogy noha nem nyújtottak be más számításokat, ez abból ered, hogy a Bizottság nem közölte velük az e célból szükséges információkat. A felperesek azonban beadványaikban nem hivatkoznak a védelemhez való joguk e tájékoztatás hiányából eredő megsértésére.
- 67 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperesek által felvetett első pont tekintetében az általuk hivatkozott dokumentumokból egyértelműen az következik, hogy a kiigazításra irányuló javaslatuk, valamint az indonéz kormányzat javaslata az áralákínálás első számítási módszerére, valamint a 13 °C-os CFPP-vel és a 10 °C-os CFPP-vel rendelkező PME közötti összehasonlításra vonatkozott. Ezek a javaslatok tehát nem a harmadik számítási módszerre vonatkoztak, és a felperesek nem magyarázzák meg, hogy miért lennének relevánsak ebben az összefüggésben.
- 68 A felperesek által felhozott második pontot illetően nem vitatott a felek között, hogy a Bizottság a vizsgálat során a felperesek kérése ellenére nem tette CPP-szintenként hozzáférhetővé az uniós gazdasági ágazat értékesítési tartományait.
- 69 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ideiglenes rendelet az uniós gazdasági ágazat eladásairól már szolgáltatott CFPP szerinti bontásban információkat. Így az ideiglenes rendelet (295) és (296) preambulumbekzdése, valamint a vitatott rendelet (247) preambulumbekzdése szerint az uniós értékesítések 20%-ának CFPP-je 10 °C, az uniós értékesítések 35%-ának pedig 0 °C (a második módszer alapján megállapított végösszeg, azaz 55%, csökkentve a 10 °C-os CFPP-vel rendelkező PME-nek megfelelő százalékos értékkel, azaz 20%-kal). Ebből az információból már megállapítható volt, hogy a 10 °C-os CFPP-re és a 0 °C-os CFPP-re vonatkozó értékesítéseken kívüli uniós értékesítések körülbelül 45%-ot tettek ki. Egyébiránt a megtámadott rendelet (247) preambulumbekzdésében és az ideiglenes rendelet (295) preambulumbekzdésében szolgáltatott magyarázatok arra engednek következtetni, hogy e 45% nagy része negatív CFPP-re vonatkozik, amint arra egyébként a felperesek is rámutatnak a keresetlevélben. A felperesek így birtokában voltak azoknak az információknak, amelyek lehetővé tették számukra, hogy megértsék a Bizottság számításait, és ennek alapján alternatíváikat nyújtsanak be e számításokhoz. Ezen érveket tehát el kell utasítani.

- 70 Még ha feltételezzük is, hogy a felperesek harmadik módszerre vonatkozó kifogása elfogadható arra tekintettel, hogy a Bizottság tévesen nem végezte el a termékek közötti különbségekből eredő kiigazításokat, az áralákinálás fennállásának Bizottság általi megállapítása, amint azt az első és a második módszer nyilvánvalóvá tette, amelyek eredményeit nem kérdőjelezték meg, továbbra is megalapozott marad. A fenti megfontolásokra tekintettel mindenesetre a felperesek érveit és ennél fogva az első jogalap első részének egészét el kell utasítani.

Az első jogalap arra alapított második részéről, hogy nem az uniós gazdasági ágazat összességében vett termékét illetően határozták meg az áralákinálást, valamint hogy tévesen állapították meg az árnyomás fennállását

- 71 A két kifogást tartalmazó második rész keretében a felperesek az első kifogásukban azt állítják, hogy a Bizottság nem bizonyította az uniós gazdasági ágazat összességében vett termékére vonatkozó áralákinálást. Második kifogásukban arra hivatkoznak, hogy az Indonéziából származó biodízel behozatala nem gyakorol nyomást az uniós piaci árakra.

– Az összességében vett termékre vonatkozó áralákinálás meghatározásáról

- 72 Meg kell állapítani, hogy az alaprendelet „Alapelvek” című 1. cikkéből, amelynek (1) bekezdése „bármely olyan [termékre vonatkozik], amelynek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz”, az következik, hogy a szubvencióellenes vizsgálat egy adott termékre vonatkozik. Ezt a „kérdéses terméket” az uniós intézmények e vizsgálat megindításakor határozzák meg. Így az említett rendelet 2. cikkének c) pontja úgy határozza meg a „hasonló terméket”, hogy az azonos, azaz minden szempontból a kérdéses termékkel megegyező termék, vagy ilyen termék hiányában egy másik olyan termékkel megegyező termék, amelynek jellemző tulajdonságai, annak ellenére, hogy nem egyeznek meg minden szempontból a kérdéses termék jellemző tulajdonságaival, nagy hasonlóságot mutatnak a kérdéses termékkel.
- 73 A támogatott behozatal uniós piacon lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatását, amely az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a kár meghatározásához szükséges, a „kérdéses termék” alapján kell meghatározni. E hatás meghatározása érdekében e rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében többek között azt kell megvizsgálni, hogy „a támogatott behozatal az érintett uniós gazdasági ágazatokra [helyesen: ágazatok] hasonló termékének az áraihoz képest előidézett-e jelentős mértékű árcsökkenést [helyesen: áralákinálást]”.
- 74 A „kérdéses terméknek” az uniós intézmények által a vizsgálat megindításakor javasolt meghatározása – amelyre a „hasonló termék” fogalma utal – alapján kerül kiszámításra az áralákinálás (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 57. pont).
- 75 Az ítélkezési gyakorlat szerint az alaprendelet önmagában nem írja elő, hogy a „kérdéses termék” fogalma szükségszerűen egy teljesen homogénnek minősülő és hasonló termékekből álló termékre vonatkozzon (lásd analógia útján: 2016. március 17-i Portmeirion Group ítélet, C-232/14, EU:C:2016:180, 42. pont). A „kérdéses terméknek” a vizsgálat megindításakor történő meghatározása nem tiltja meg az uniós intézmények számára, hogy e terméket különböző terméktípusokra vagy -modellekre bontsa, és hogy a termékek uniós piaci ára és az importár modellenkénti vagy típusonkénti összehasonlítására alapítson, modellenként vagy típusonként

(lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 59. pont).

- 76 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottságnak az összességében vett „kérdéses termékre” vonatkozó áralákinálás megállapítására irányuló kötelezettsége alapulhat a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítéletből (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 60. pont) levont következtetések analógia útján történő alkalmazásán.
- 77 Ugyanakkor a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítéletből (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 60. pont) levont, az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (HL 2016. L 176., 21. o.) vonatkozó következtetések nem ültethetők át a dömpingelt behozatal által az uniós ágazat áraira gyakorolt hatások elemzésére, amelyet e rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése ír elő, amelyeknek az alaprendeletben szubvencióellenes szempontból a 8. cikk (1) és (2) bekezdése felel meg. Rá kell ugyanis mutatni arra, hogy a dömpingkülönbözet meghatározása és a dömpingelt behozatal uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásának a kár meghatározása céljából történő elemzése között alapvető különbség áll fenn, amely abból következik, hogy ez az elemzés nem ugyanazon vállalkozás eladásainak összehasonlítását foglalja magában, mint a dömpingkülönbözet meghatározása során, amelyet az érintett exportáló gyártó adatai alapján számolnak ki, hanem több vállalkozását, azaz a mintába bevont exportáló gyártókat és az uniós gazdasági ágazatba tartozó, a mintába bevont vállalkozásokat (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 150–159. pont; Pitruzzella főtanácsnok Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ügyre vonatkozó indítványa, C-891/19 P, EU:C:2021:533, 136–139. pont, amelyet a Bíróság követett ebben az ügyben). Ugyanez a következtetés értelemszerűen érvényes akkor is, ha a szubvencióellenes alaprendelet alapján áralákinálás megállapításáról van szó. A 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítéletből (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269) levont következtetések tehát nem ültethetők át a jelen jogvitára.
- 78 A jelen ügyben a megtámadott rendelet (27) preambulumbekzdése a kérdéses termék meghatározása céljából az ideiglenes rendelet (31)–(37) preambulumbekzdésére utal (lásd a fenti 9–11. pontot).
- 79 A felperesek arra hivatkoznak, hogy az első számítási módszer keretében a Bizottság az áralákinálást csak a mintában szereplő uniós gyártók összértékesítésének 20%-ában határozta meg. Egyébiránt a második számítási módszer keretében az áralákinálás elemzése hiányos, mivel nem veszi figyelembe az e termékek közötti versenyhelyzet nagy fokú összetettségét, és a mintában szereplő uniós gyártók összértékesítésének csak 55%-át fedi le, míg a harmadik módszer értelmetlen. Az ilyen megközelítés lehetővé tesz olyan helyzeteket, amelyekben az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek kis százalékát érintő áralákinálás fennállását kivetítik az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek többi részére.
- 80 Meg kell állapítani, hogy a felperesek ezen érvelésének kiindulópontja az a feltevés, hogy az áralákinálás kiszámításának harmadik módszere, amely összehasonlítja az Indonéziából származó biodízel behozatalát a mintában szereplő uniós gyártók teljes biodízel-értékesítésével, téves, és hogy a második számítási módszerben, amely hiányosságokat mutat, az áralákinálás elemzése a mintában szereplő uniós gyártók összértékesítésének csak 55%-át fedi le. Márpedig a fellebbezők

erre vonatkozó érveit a Törvényszék által elsődlegesen az első jogalap első részének vizsgálata során kifejtett érvelés elutasította. Meg kell ugyanis állapítani, hogy a Bizottság az áralakínlást először az uniós gyártók értékesítéseinek 20%-ában, majd 55%-ában, végül pedig összesített eladásai tekintetében számította ki. Ily módon, amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza, az uniós értékesítések 20%-a alapján tett megállapításokra alapozva semmilyen extrapolációra nem került sor.

- 81 Ennélfogva ezt a kifogást el kell utasítani. Még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság tévesen támaszkodott az áralakínlás számításának harmadik módszerére, a felperesek érvelésének akkor sem lehet helyt adni. A két másik módszer alkalmazása ugyanis lehetővé tette a Bizottság számára, hogy az áralakínlás jelentőségét az uniós gyártók eladásainak 55%-ára, vagyis az értékesítéseknek az egész piac helyzetére jellemző többségére nézve értékelje. A felperesek, akik nem tudták bizonyítani, hogy ez az elemzés nyilvánvalóan hibás, nem hivatkozhatnak tehát érvényesen arra, hogy az áralakínlás számítása nyilvánvalóan téves, mivel az túlzottan részleges, vagy az értékesítések kis százalékat képviselő adatok visszaélészerű extrapolációjából ered.

– *Az árnyomásról*

- 82 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy az Indonéziából származó biodízel behozatala nyomást gyakorolhatott az árakra, mivel a PME a 0 °C-os CFPP-vel rendelkező biodízelnél csak 20%-át teszi ki, és az uniós piacon értékesített biodízel 35–45%-a nullánál alacsonyabb CFPP-vel rendelkezik. Egyébiránt a megtámadott rendelet 2. táblázata alapján megállapítható, hogy a vizsgálati időszakot követő időszakban a költségcsökkenésnek csak 13%-át hárították át a vevőkre, bizonyítva ezzel, hogy az Indonéziából származó behozatal semmilyen nyomást nem gyakorol az uniós eladási árakra. A megtámadott rendelet 2. táblázatában és az ideiglenes rendelet 11. táblázatában szereplő elemek elemzése azt mutatja, hogy az uniós gyártók haszonkulcsa –1,8%-ról 0,4%-ra nőtt.
- 83 Előzetesen meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja nem önmagában az áralakínlás uniós árakra gyakorolt hatásának értékelését követeli meg (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2014. december 12-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-643/11, EU:T:2014:1076, 174. pont [nem tették közzé]), hanem a támogatott behozatal hasonló termékek uniós piaci árára gyakorolt általánosabb hatásának értékelését.
- 84 Mindenesetre a Bizottság az ideiglenes rendelet 11. táblázatában szereplő, a rendelet (325) preambulumbekkezdésében megismételt elemekre támaszkodva az ideiglenes rendelet (328) preambulumbekkezdésében megjegyezte, hogy a 10% körüli áralakínlás jelentős leszorító hatást gyakorol az árakra, ami azzal a következménnyel járt, hogy az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszak alatt nem tudta kihasználni a csökkenő gyártási költségek előnyeit, mivel ezt a költségcsökkenést teljes mértékben tovább kellett hárítania a fogyasztóira, hogy elkerülje még nagyobb piaci részesedés elvesztését.

- 85 E tekintetben figyelembe kell venni a megtámadott rendelet (325) preambulumbekzdésében szereplő 2. táblázat és az ideiglenes rendelet (325) preambulumbekzdésében szereplő 11. táblázat adatait:

Unió ágazat (a vizsgálati időszak előtt, alatt és azt követően)					
	2015	2016	2017	Vizsgálati időszak	2018. október – 2019. június
Átlagos értékesítési egységárak az Unióban a teljes piacon (EUR/tonna)	715	765	832	794	790
Termelési egységköltség (EUR/tonna)	728	767	827	791	760

- 86 Ezekből az adatokból kitűnik, hogy a vizsgálati időszak alatt és után az uniós eladási ár magasabb, mint a termelési költségek. Ez azonban nem zárja ki, hogy az indonéz behozatal nyomást gyakorol az árakra. Ezekből az adatokból ugyanis az is kitűnik, hogy bár a termelési költségek (2017 és a vizsgálati időszak között 4,35%-os) csökkenése lehetővé tette a költségekhez viszonyított veszteség elkerülését, az uniós gazdasági ágazat árai tovább csökkentek (2017 és a vizsgálati időszak között 4,56%-kal), ami megerősíti a Bizottságnak a megtámadott rendelet (399) preambulumbekzdésében foglalt azon következtetését, hogy az uniós gazdasági ágazat nem tudta kihasználni a csökkenő költségek előnyeit. Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a fenti 85. pontban említett táblázatokban szereplő adatok az uniós értékesítések összességére vonatkoznak, és nem csupán az eladásainak egy bizonyos százalékára, amint azt a felperesek állítják.
- 87 Mivel ezek az adatok megalapozhatják a Bizottság következtetéseit, meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Bizottság nem követett el a fenti 25. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett nyilvánvaló mérlegelési hibát.
- 88 A fenti megfontolásokra tekintettel e kifogást, következésképpen pedig az első jogalap egészét el kell utasítani.

A második, arra alapított jogalapról, hogy a megtámadott rendelet az okozati összefüggés elemzése során megsérti az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdését

- 89 A második jogalap keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság az állítólagosan támogatott behozatal és az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár közötti okozati összefüggésre vonatkozó elemzését az áralakínálással kapcsolatos téves következtetésre alapította. Ily módon az alaprendelet 8. cikke (1) és (2) bekezdésének a Bizottság által az áralakínálás meghatározása során elkövetett megsértése az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértését vonja maga után.

90 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a második jogalap azon a feltételezésen alapul, hogy az áralakítás számítása során az alaprendelet 8. cikke (1) és (2) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról helyt adnak. Mivel e jogalapot a Törvényszék teljes egészében elutasította, nem róható fel a Bizottságnak, hogy a megtámadott rendeletben megállapított áralakítást az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásainak értékelése céljából figyelembe vette.

91 Ennélfogva a második jogalapot el kell utasítani.

A harmadik, a Bizottság által vétett nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló jogalapról, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében történő szállítása formájában támogatás állt fenn

92 A harmadik jogalap három részre oszlik, amelyeket az EBB által támogatott Bizottság vitat.

A harmadik jogalap első, az alaprendelet 3. cikke 1.a. pontja iv. alpontjának megsértésén és nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló részéről, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy az indonéz kormányzat a CPO beszállítókat azzal bízta meg, illetve arra utasította, hogy termékeiket a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák

93 Az első elem keretében a felperesek előadják, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy az indonéz kormányzat a CPO-beszállítókat azzal bízta meg vagy arra utasította, hogy termékeiket egyrészt exportkorlátozások, másrészt a PTPN, az indonéz kormányzat 100%-os tulajdonában álló CPO-gyártó által alkalmazott átlátható „árrögzítés” révén a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összegért szállítsák.

94 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikke úgy rendelkezik, hogy támogatás akkor áll fenn, ha az annak 1. és 2. pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, vagyis ha a származási ország vagy az exportáló ország kormányzata „pénzügyi támogatást” nyújt, és így „előnyt” nyújtanak.

95 Az uniós intézményeket a kereskedelempolitikai védintézkedések területén megillető széles mérlegelési jogkör a ítélkezési gyakorlat alapján (lásd a fenti 24. pontot) annak meghatározására is kiterjed, hogy fennáll-e az alaprendelet 3. cikkének 1. pontja értelmében vett pénzügyi támogatás (lásd ebben az értelemben: 2012. október 11-i Novatex kontra Tanács ítélet, T-556/10, nem tették közzé, EU:T:2012:537, 34. és 35. pont).

96 Az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának iv. alpontja értelmében „pénzügyi támogatás” akkor áll fenn, ha a kormányzat „egy magánszervezetet bíz meg az i., ii. és iii. pontban felsorolt olyan feladatok ellátásával”, vagy „utasítja azt ezen feladatok ellátására, amelyek szokásos esetekben a kormányzat feladatai lennének, és ez a gyakorlat valójában nem különbözik a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól”.

97 A „megbízás” vagy „utasítás” fogalmakat az alaprendelet nem határozza meg.

98 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon kifejezések jelentését és tartalmát, amelyekre az uniós jog semmilyen meghatározást nem ad, az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentés alapján kell meghatározni, figyelembe véve azon szöveggörnyezetet, amelyben e kifejezést használják, és azon szabályozás célkitűzéseit, amelyek e kifejezés részét képezi (lásd ebben az

értelemben: 2014. szeptember 3-i Deckmyn és Vrijheidsfonds ítélet, C-201/13, EU:C:2014:2132, 19. pont; 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 52. pont).

- 99 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 3. cikkének célja a kiegyenlítő vámmal sújtható „támogatás” fogalmának meghatározása.
- 100 Közelebbről, az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának célja a „pénzügyi támogatás” fogalmának oly módon történő meghatározása, hogy kizárja abból azokat a kormányzati intézkedéseket, amelyek nem tartoznak az e rendelkezésben felsorolt kategóriák valamelyikébe. Ebből a szempontból az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának i–iii. alpontja felsorolja azokat a konkrét helyzeteket, amelyeket úgy kell tekinteni, mint amelyek egy kormányzat pénzügyi támogatását foglalják magukban, azaz pénzeszközök közvetlen vagy közvetett átadását, az állami bevételek elengedését, valamint áruk vagy szolgáltatások rendelkezésre bocsátását vagy áruk vásárlását, míg az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja iv. alpontjának második franciabekezdése úgy rendelkezik, hogy egy magánjogi szervezet megbízása vagy utasítása a kormányzat részéről az i., ii. és iii. alpontban felsorolt egy vagy több típusú feladat ellátására egyenértékű az alaprendelet 3. cikkének 1.a) pontja értelmében vett pénzügyi támogatás e kormányzat által való nyújtásával (2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 106. pont).
- 101 Ebben az összefüggésben, az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja iv. alpontjának második franciabekezdése lényegében olyan kijátszás elleni rendelkezésnek minősül, amelynek célja annak biztosítása, hogy a harmadik országok kormányai ne bújhassanak ki a támogatásokra vonatkozó szabályok alól olyan intézkedések elfogadásával, amelyek látszólag *stricto sensu* nem tartoznak az e rendelet 3. cikke 1.a) pontja i–iii. alpontjának hatálya alá, ugyanakkor gyakorlatilag egyenértékű következményekkel járnak (2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 106. pont). Ez a WTO fellebbezési testületének a TKI-megállapodás 1.1.a. cikke 1. pontjának iv. alpontjára vonatkozó értelmezése is, amelynek tartalma hasonló az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja iv. alpontjának tartalmához (lásd a WTO fellebbezési testületének az „Egyesült Államok – A Koreából származó dinamikus véletlen hozzáférésű félvezető memóriákra (DRAM-okra) kivetett kiegyenlítő vám vizsgálata” című, 2005. június 27-én elfogadott jelentését [WT/DS 296/AB/R, 113. pont]).
- 102 Az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése szerint a „megbízni” kifejezés jelentése „feladatot vagy hivatalt átadni, meghatalmazni, felhatalmazni, rendelni”. Ily módon az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja iv. alpontja második franciabekezdésének hatékony érvényesülésének biztosítása érdekében az ítélkezési gyakorlat ezt a kifejezést úgy értelmezte, hogy az alatt „a kormányzat bármely olyan cselekményét kell érteni, amelynek révén közvetlenül vagy közvetve valamely magánjogi szervezetre ruházza az említett rendelet 3. cikke 1.a) pontjának i–iii. alpontja szerinti típusú feladatok végrehajtásával járó felelősséget” (2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 108. pont). Ebből következik, hogy az „utasítani” kifejezés, amely az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése szerint „kérni, parancsolni, utasítani, kötelezni, előírni, felszólítani” jelentést hordoz, magában foglalja a kormányzat bármely olyan cselekményét, amely közvetlenül vagy közvetve arra irányul, hogy valamely magánjogi szervezet felett gyakorolja a jogkörét annak érdekében, hogy az az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának i–iii. alpontja szerinti típusú feladatot lásson el.

103 Ezenkívül a „megbízás” és az „utasítás” között álló, alternatívát jelölő „vagy” kötőszóból egyértelműen kitűnik, hogy e két cselekményre egymástól függetlenül, de együttesen is sor kerülhet. Ráadásul az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja iv. alpontjának második franciabekezdése – amely nem korlátozza a „megbízásra” vagy „utasításra” irányuló tevékenység jellegét vagy célját –, valamint a fenti 117. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat – amely a „kormányzat bármely [...] cselekményét” figyelembe veszi – értelmezése alapján úgy tűnik, hogy e cselekmény nem feltétlenül egy elszigetelten figyelembe vett aktus vagy intézkedés következménye, hanem azt egyidejűleg több intézkedés együttesen is eredményezheti.

104 E megfontolások fényében kell elemezni a Bizottság azon következtetését, miszerint a kormányzat olyan intézkedésekkel, mint az exportadó és exportilleték, valamint a PTPN-en keresztül a CPO belföldi árainak tényleges ellenőrzése, arra törekedett, hogy a CPO-gyártók a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák a CPO-t az indonéz piacra.

– *Az exportadóról és az exportilletékről*

105 Az első kifogás keretében a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy a vizsgálati időszak alatt nullában rögzített exportadó és az exportilleték, amelyet 2018 decemberétől felfüggesztettek, azzal a hatással járt, hogy a CPO-szállítókat „megbízta” azzal vagy arra utasította, hogy termékeiket a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák. Ezen túlmenően ezen intézkedések célja nem az, hogy a biodízel-ágazat támogatása érdekében a CPO árait alacsony szinten tartsák. Ezen eredmény csupán másodlagos hatása azon intézkedéseknek, amelyek elsődleges célja a sütőolaj ára stabilitásának biztosítása és az olajpálma-telepítési alap finanszírozása.

106 Az ideiglenes rendelet (113)–(117) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a jelen esetben az indonéz kormányzat exportadót és exportilletéket vetett ki a CPO-ra.

107 Az ideiglenes rendelet (87) és (88) preambulumbekzdése szerint az exportadót 1994-ben vezették be, és a 2016-os változatában a CPO-ra, valamint más termékekre, többek között a biodízeltre (amelynek adómértéke rendszeresen alacsonyabb volt, mint a CPO-ra alkalmazott adómérték) vonatkozó progresszív tarifarendszerből állt. Az indonéz exportőrök a kormányzat referenciaárához kapcsolódó adót fizettek a CPO-export után. Ily módon, amikor az indonéz kormányzat által meghatározott exportár megemelkedett, ugyanez történt a kiviteli vámok esetében is. Amikor a referenciaár tonnánként 750 amerikai dollárnál (USD) alacsonyabb volt, az alkalmazandó exportadó 0% volt. A vizsgálati időszak alatt a CPO ára a 750 USD/tonna küszöbérték alatt maradt, ezért nem kellett exportadót fizetni.

108 Az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekzdése szerint az indonéz kormányzat 2015-ben exportilletéket is kivetett a CPO-ra és a továbbfeldolgozott termékekre. A vizsgálati időszak alatt ezt az illetéket a CPO esetében tonnánként 50 USD-ben, a biodízel esetében pedig tonnánként 20 USD-ben állapították meg.

109 A pénzügyi támogatás fennállásának az ideiglenes rendeletben való megállapítása érdekében, amelynek megállapításait a megtámadott rendelet (a (102)–(161) preambulumbekzdésében) megerősíti, a Bizottság a WTO vonatkozó ítélkezési gyakorlatára alapított elemzést végzett.

110 Ezen elemzés alapján a Bizottság az ideiglenes rendelet (111)–(157) preambulumbekzdésében megállapította, hogy az indonéz kormányzat CPO-gyártókra irányuló intézkedése olyan intézkedés volt, amellyel „megbízta” vagy „utasította” őket, hogy termékeiket a megfelelő

nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák a belföldi felhasználóknak, azért, hogy mesterségesen alacsony árakkal rendelkező belföldi piacot hozzanak létre Indonéziában. A Bizottság ezután a rendelet (160) preambulumbekzdésében megjegyezte, hogy valamennyi indonéz CPO-gyártót magánjogi szervezetnek kell tekinteni, és ugyanezen rendelet (162) és (169) preambulumbekzdésében megállapította, hogy ezek a vállalatok a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítottak CPO-t a belföldi piacra. Végül ugyanezen rendelet (170) preambulumbekzdésében a Bizottság úgy vélte, hogy az indonéz területen található CPO indonéz biodízel-ágazat részére történő rendelkezésre bocsátása olyan feladat, amely szokásos esetekben a kormányzatra hárul. A Bizottság ugyanis ugyanebben a preambulumbekzdésben úgy ítélte meg, hogy e feladat körébe tartozik az ország nyersanyagainak az ezen ország vállalkozásai részére történő szállítására vonatkozó jogszabályi feltételek meghatározása azon állam kormánya részéről, amely szuverenitással rendelkezik természeti erőforrásai felett.

- 111 A szóban forgó elemzéssel a Bizottság megállapította, amint az a megtámadott rendelet (134) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az exportadó és exportilleték révén, a megtámadott rendelet (103), (146) és (157) preambulumbekzdésében foglaltak szerint, más intézkedésekkel együttesen az indonéz kormányzat arra törekedett, hogy elérje, hogy a CPO-gyártók a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsanak CPO-t az indonéz piacra. Az említett kormányzat ugyanis olyan exportkorlátozási rendszert vezetett be, amely a CPO kivitelét kereskedelmi szempontból nem tette vonzóvá.
- 112 Azt a tényt, hogy az indonéz kormányzat ilyen rendszert alakított ki és vezetett be, a Bizottság által a megtámadott rendeletben és az ideiglenes rendeletben említett olyan különböző tényezők is alátámasztják, amelyeket a felperesek nem kérdőjeleztek meg.
- 113 Az ideiglenes rendelet (116) preambulumbekzdésében például megjegyezték, hogy az indonéz kormányzat az exportrendszer közvetlenül a nemzetközi CPO-árhoz kötötte, és nem más adatokhoz (mint a termelési szint vagy a környezeti hatás), annak érdekében, hogy befolyásolja az exportáló gyártók által fizetett árakat. Az e preambulumbekzdésben szereplő 1. táblázatból kitűnik, hogy az indonéz kormányzat nyomon követte az árak nemzetközi szintű alakulását, és ezen árak függvényében kiigazította az exportvám mértékét, ami az export jövedelmezőségének csökkenését eredményezte.
- 114 A Bizottság az ideiglenes rendelet (119) preambulumbekzdésében azt is megjegyezte, hogy az indonéz vám- és jövedéki főigazgatóság 2015-ben nyilvánosan kifejtette, hogy a kiviteli vámok célja az, hogy biztosítsák a nyersanyagok elérhetőségét, és ösztönözzék a belföldi downstream pálmaolaj-ágazat növekedését, amely ágazatoknak a biodízelgyártás is szerves részét képezi.
- 115 Az exportilletéket illetően a Bizottság az ideiglenes rendelet (117) preambulumbekzdésében rámutatott, hogy annak 2015-ös bevezetése egy olyan időszakkal esett egybe, amikor az indonéz árak közel azonosak voltak a világpiaci árakkal, és lehetővé tette a biodízelgyártók számára, hogy alacsonyabb árakon vásároljanak CPO-t, mint amely egyébként elérhető lett volna. Ezenkívül a megtámadott rendelet (114) preambulumbekzdésében a Bizottság kifejtette, hogy ez az illeték finanszírozta az olajpálma-telepítési alapot, és ténylegesen kizárólag a biodízel-ágazatot támogatja a támogatások révén.
- 116 A megtámadott rendelet a (128) és (129) preambulumbekzdésben a vizsgálati időszakot követő két olyan újságcikket is említ, amelyek megerősítik a Bizottság ezen időszakra vonatkozó megállapításait. Így egy 2018. december 19-i cikkben az indonéz pálmaolaj-szövetség főtitkára azt

vetítette előre, hogy a CPO exportja az exportilleték nullára csökkentését követően megugorhat. Egy független elemző 2018. december 6-i cikkében úgy ítéli meg, hogy az exportilleték megszüntetése növelni fogja az indonéz palmaolaj-termékek exportőreinek versenyképességét, olyan megtakarítások révén, amelyek nagy része valószínűleg a magasabb belföldi CPO-árakon keresztül áramlik vissza az indonéz mezőgazdasági termelőkhoz.

- 117 E megfontolások alapján a Bizottság a megtámadott rendelet (118) preambulumbekzdésében jogosan juthatott arra a következtetésre, hogy „az indonéz kormány által bevezetett általános exportkorlátozási rendszer a biodízel-ágazat javát szolgálja azáltal, hogy mesterségesen alacsonyan tartja a belföldi CPO-árakat”.
- 118 E tekintetben a felperesek elsősorban a WTO ítélkezési gyakorlata alapján azt állítják, hogy ezek az exportkorlátozások nem tartoznak az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának hatálya alá, mert ezek célja az volt, hogy biztosítsák a sütóolaj helyi keresletét és árstabilitását (az exportadó esetében), illetve az olaj-pálmatelepítési alap finanszírozását (az exportilleték esetében), és mivel a CPO-árakra gyakorolt esetleges hatásuk csupán a szabályozás mellékhatása volt. Az indonéz kormányzat az állami források beszedésére irányuló tevékenysége pusztá gyakorlásával csupán ösztönző szerepet játszott.
- 119 Először is, ami a felperesek azon érvelését illeti, hogy az indonéz kormányzat nem játszott aktívabb szerepet a pusztá ösztönzésnél, meg kell állapítani, hogy a szóban forgó exportkorlátozások olyan sajátos körülmények között történő elfogadásával, ahol először is az exportadót a CPO nemzetközi áraihoz igazították, és emelték, amikor ezek az árak emelkedtek, másodsor pedig az exportilletéket egy olyan időszakban vezették be, amikor az indonéziai árak szinte azonosak voltak a világgpiaci árakkal, az említett kormányzat korlátozta e vállalkozások cselekvési szabadságát azzal, hogy a gyakorlatban leszűkítette üzleti döntéseiket arra vonatkozóan, hogy mely piacon értékesítsék termékeiket (lásd ebben az értelemben: 2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 124. pont).
- 120 Másodsor, a felperesek azon érvének, hogy az indonéz kormányzat csupán az állami források beszedésére irányuló tevékenységét végezte, és e tevékenységnek a CPO árára gyakorolt hatása csupán másodlagos hatás volt, nem lehet helyt adni. Amint ugyanis a fenti 111–116. pontból kitűnik, a szóban forgó exportkorlátozásokat más intézkedésekkel együtt azzal a céllal vezették be, hogy biztosítsák az indonéz piacon a CPO-nak a megfelelőnél alacsonyabb áron történő értékesítését, sőt ezen eredmény elérése érdekében a nemzetközi árakhoz igazították őket. Az a tény, hogy a szóban forgó jogszabály nem említi kifejezetten ezt a célt, nem elegendő e megállapítás érvénytelenítéséhez.
- 121 Végül a felperesek által e tekintetben a WTO Vitarendezési Testületének ítélkezési gyakorlatára és különösen a WTO Vitarendezési Testülete vizsgálóbizottságának az „Az Egyesült Államok – Az exportkorlátozásokat támogatásként kezelő intézkedések” című, 2001. augusztus 23-én elfogadott jelentésére (WT/DS 194/R) alapított érveket el kell utasítani. A fenti 46. és 47. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat sérelme nélkül ugyanis ez az ügy annak megállapítására irányult, hogy az Egyesült Államok kiegyenlítő vámok területén fennálló jogszabályai – amelyek Kanada álláspontja szerint valamely termék kivitelét a TKI-megállapodás, 1.1. cikke a. pontja 1. alpontja értelmében vett „pénzügyi támogatásra” korlátozó, azaz exportkorlátozást képező állami szabályozási fellépésnek minősülnek – összeegyeztethetők-e ez utóbbi megállapodással. Ennélfogva ez a jogvita nem olyan sajátos exportkorlátozásokra vonatkozott, amelyek ugyanazon céllal hozott intézkedések sorozatának részét képezik, és amelyeket az indonéz vám- és jövedéki főigazgatóságnak az alapanyagok rendelkezésre állásának biztosítására és egy meghatározott

gazdasági ágazat növekedésének ösztönzésére irányuló célkitűzésre vonatkozó nyilatkozataira tekintettel kell megvizsgálni, amint az a fenti 114. pontban megállapításra került (lásd ebben az értelemben: 2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 134. pont).

- 122 Másodsorban, a felperesek azzal érvelnek, hogy az exportkorlátozások nem fosztották meg a CPO-beszállítókat attól a lehetőségtől, hogy racionális döntést hozzanak, és nem sértették exportképességüket, mivel az indonéz CPO több mint 70%-át exportálták.
- 123 Ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni. Az a tény ugyanis, hogy az indonéz CPO 70%-át exportálták, nem jelenti azt, hogy a CPO-gyártók szabadon dönthettek arról, hogy termékeiket exportálják, és ebből megfelelő díjazásra tehettek szert. Ellenkezőleg, amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza, a CPO-gyártók először is kielégítették a belső keresletet, amely a megtámadott rendelet (153) preambulumbekkezdésében hivatkozott nyilvános források szerint a termelés 30%-ának felelt meg, és csak ezt követően exportáltak. Ebből következik, hogy a gyártók nem törekedtek arra, hogy termelésük nagyobb részét ott exportálják, ahol az árak magasabbak voltak, mivel az indonéz kormányzat által bevezetett exportkorlátozások szűkítették a lehetséges további exportnyereséget.
- 124 Harmadsorban, a felperesek előadják, hogy a vizsgálati időszak alatt nullában rögzített exportadó és a 2018. december óta felfüggesztett exportilleték nem tehetette lehetővé, hogy a CPO beszállítóit a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében bízzák meg vagy utasítsák termékeik szállítására.
- 125 Mindazonáltal, amint azt a fenti 106. és 113. pontban a Törvényszék megállapította, az indonéz kormányzat közvetlenül összekapcsolta az exportvámok rendszerét a CPO nemzetközi áraival. Ebből következik, hogy – amint azt a megtámadott rendelet (113) preambulumbekkezdése hangsúlyozza – a piac konkrét körülményeinek tudható be az a tény, hogy a kiviteli vám a vizsgálati időszak alatt nulla volt. A nemzetközi árak alacsony szintje önmagában is elegendő volt ahhoz, hogy a CPO-gyártókat a belföldi kereslet kielégítésére ösztönözze. Amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza, ha az indonéz kormányzat szándéka az lett volna, hogy ezt az adót többé ne szedje be, akkor azt hatályon kívül helyezték volna.
- 126 Az exportilletéket illetően nem vitatott, hogy azt a vizsgálati időszak alatt beszédtek, és hogy azt a CPO esetében tonnánként 50 USD-ben, a biodízel esetében pedig tonnánként 20 USD-ben állapították meg. Az, hogy ezt az illetéket a felperesek állításának megfelelően a vizsgálati időszakot követően, azaz 2018 decemberében felfüggesztették, nincs hatással a Bizottság által ezen időszakokra vonatkozóan a megtámadott rendeletben levont következtetések érvényességére.
- 127 Negyedsorban, a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság azzal is megsértette az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének második albekezdését, hogy kiegyenlítő intézkedéseket vezetett be annak ellenére, hogy az exportadót és az exportilletéket „visszavonták”, vagy hogy a szubvencióellenes intézkedések elfogadásának időpontjában azok immár az e cikk értelmében vett semmilyen előnnyel nem jártak az érintett exportőrök számára.
- 128 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 15. cikke az (1) bekezdésének második albekezdésében előírja, hogy a kiegyenlítő intézkedést nem kell megtenni, amennyiben bizonyítást nyer, hogy a támogatást visszavonták, vagy az nem juttatja előnyhöz az érintett exportőröket.

129 Az említett cikk szövege alapján kitűnik, hogy a felperesek érvelése annak téves értelmezésén alapul. Valójában, még ha feltételeznénk is, hogy az exportadót és az exportilletéket „visszavonták”, amint azt a felperesek állítják, ez csak azt jelentené, hogy megszűnt az indonéz kormányzat rendelkezésére álló egyik olyan eszköz, amelynek célja a PTPN általi árrögzítéssel és a CPO-gyártóknak nyújtott támogatásokkal együtt a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében történő szállítása. E megszűnés tehát nem vonja maga után a támogatás megszüntetését, amely a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében történő szállításán kívül (a megtámadott rendelet (102)–(187) preambulumbekzdése) a pénzeszközöknek olajpálma-telepítési alap közvetítésével történő közvetlen átutalását (a megtámadott rendelet (28)–(101) preambulumbekzdése), valamint a vámszabad területre behozott gépek behozatali vám alóli mentesítését (a megtámadott rendelet (188)–(193) preambulumbekzdése) jelentette. Az sem állapítható meg, hogy e támogatások már nem biztosítottak előnyt az érintett exportőröknek, mivel ez az előny nem az exportvámok mértékétől, hanem azok elrettentő hatásától, valamint attól a ténytől függ, hogy a CPO-gyártókat egy sor intézkedés, köztük az exportkorlátozások révén „megbízta” azzal vagy utasította arra, hogy a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák a CPO-t.

130 Ennélfogva az első kifogást el kell utasítani.

– *Az árak PTPN általi ellenőrzéséről*

131 Második kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának iv. alpontját, és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy az indonéz kormányzat a PTPN átlátható „ármegállapítása” révén a CPO-beszállítókkal szemben „megbízást” vagy „utasítást” adott.

132 Előzetesen emlékeztetni kell arra – amint az az ideiglenes rendelet (91)–(99) és (126) preambulumbekzdéséből, valamint a megtámadott rendelet (120) és (123) preambulumbekzdéséből kitűnik –, hogy a Bizottság a CPO-beszállítók és a PTPN együttműködésének hiányára tekintettel az alaprendelet 28. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseit alkalmazta, és a rendelkezésre álló adatokra támaszkodott következtetései alátámasztása érdekében.

133 Az ítélezési gyakorlat szerint az alaprendelet 28. cikke lehetővé teszi az intézmények számára a rendelkezésre álló adatok felhasználását, hogy ne veszélyeztessék az uniós kereskedelmi védintézkedések hatékonyságát, valahányszor az uniós intézmények az együttműködés megtagadásával szembesülnek kijátszás megállapítására irányuló vizsgálat keretében (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. január 26-i Maxcom kontra City Cycle Industries ítélet, C-248/15 P, C-254/15 P és C-260/15 P, EU:C:2017:62, 67. pont), anélkül azonban, hogy a rendelkezésre álló legmegfelelőbb adatok felhasználására köteleznék őket (2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-444/11, EU:T:2014:773, 94. pont). Ebből következik, hogy a Bizottságnak a kereskedelempolitikai védintézkedések területén fennálló széles mérlegelési jogköre a fenti 24. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatnak megfelelően akkor is gyakorolható, amikor az alaprendelet 28. cikkének alkalmazásáról van szó.

- 134 A felperesek elsősorban azt állítják, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a PTPN mesterségesen alacsony szinten rögzítette a CPO árait. Azt állítják, hogy a PTPN nem rögzítette árait, mivel először is ezeket az árakat napi árverések útján határozták meg, másodszor pedig a belső piacot a CPO vásárlóinak jelentős vásárlóereje jellemezte.
- 135 E tekintetben az ideiglenes rendelet (128)–(131) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a PTPN 100%-os kormányzati tulajdonban álló vállalatcsoport, amely különböző árukat termel, köztük CPO-t.
- 136 Az ideiglenes rendelet (132) és (133) preambulumbekzdése kifejti, és a felek nem vitatják, hogy a PTPN a CPO-ja értékesítése érdekében napi árveréseket szervezett. A napi ajánlattételi eljárás megindítása előtt a PTPN meghatározott egy, az adott napra vonatkozó „árelképzelést”, de nem volt köteles elutasítani az „árelképzelés” alatti ajánlatokat.
- 137 A Bizottság több rendelkezésre álló adat alapján arra a következtetésre jutott, hogy a PTPN mesterségesen alacsony szinten állapította meg a CPO árait. Először is, a megtámadott rendelet (151) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az indonéz kormányzat befolyásolta a PTPN árpolitikájával kapcsolatos döntéseit. Ha a CPO megvásárlásáért kínált ár alacsonyabb volt, mint az aznapra meghatározott „árelképzelés”, a PTPN igazgatósága, amelyben csak az indonéz kormányzat képviseltette magát, dönthetett az ajánlat elfogadásáról, ami rendszeresen megtörtént. Másodszor, a megtámadott rendelet (125) preambulumbekzdéséből és az ideiglenes rendelet (135) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a rendelkezésre álló információkból kiderül, hogy az indonéz kormányzat irányelveit követve a PTPN az utóbbi években veszteséget szenvedett el. Harmadszor, amint az a megtámadott rendelet (122)–(124) preambulumbekzdéséből kitűnik, a Bizottságnak nem sikerült olyan információt beszereznie, amely bizonyította volna, hogy az „árelképzelés” versenyalapú ajánlattételi eljárásból eredő piaci árat tükröz. Épp ellenkezőleg, a CPO belföldi ára valamennyi nemzetközi referenciaértéknél alacsonyabb volt.
- 138 A fentiek alapján meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a rendelkezésre álló tények alapján arra a következtetésre jutott, hogy a PTPN nem racionális piaci szereplőként járt el, és a CPO árát a referenciaérték alatt határozta meg.
- 139 Ami a felperesek piaci egyensúly hiányára vonatkozó érvét illeti, rá kell mutatni arra, hogy a piacot olyan egyensúlyhiány jellemzi, amely a CPO vásárlói – amelyek „kompenzációs vásárlóerővel” rendelkező nagyvállalkozások – számára kedvező. A Bizottság ezt az ideiglenes rendelet (146) preambulumbekzdésében elismerte. E körülmény azonban nem kérdőjelezheti meg azt a következtetést, amely szerint az indonéz kormányzat a PTPN közvetítésével árrögzítő mechanizmust alkalmazhatott. Amint azt a Bizottság ugyanezen preambulumbekzdésben megjegyezte, anélkül, hogy ezt cáfolták volna, a CPO-piac másik jellemzője – ezúttal a kínálati oldalon – a nagyszámú kisvállalkozás, többek között az egyéni gazdálkodók közötti széttagoltság volt. Ebben az összefüggésben, miután a PTPN napi árat határozott meg, azon CPO-beszállítók számára, amelyek egyenként kis piaci részesedéssel rendelkeztek, nagyon nehéz volt magasabb eladási árakat megállapítani a jelentős vásárlóerővel rendelkező vásárlókkal szemben. Ennélfogva el kell utasítani a felperesek azon állításait, amelyek szerint a piac szerkezete megakadályozta a PTPN-t az árak rögzítésében. Éppen ellenkezőleg, úgy tűnik, hogy ez a piaci struktúra olyan tényező volt, amely lehetővé tette a PTPN számára a CPO árainak rögzítését.

- 140 Egyébiránt el kell utasítani a felperesek azon állítását, amely szerint a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét.
- 141 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az indokolás hiánya vagy nem megfelelő volta a lényeges eljárási szabályok megsértésére vonatkozó jogalapot képez, amely eltér a határozat indokolásának pontatlanságára vonatkozó jogalaptól, mivel ez utóbbit az uniós bíróság a határozat megalapozottságának vizsgálata keretében vizsgálja meg (2009. június 19-i Qualcomm kontra Bizottság ítélet, T-48/04, EU:T:2009:212, 175. pont; 2016. október 18-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-351/13, nem tették közzé, EU:T:2016:616, 110. pont). Az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében előírt indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (lásd analógia útján: 2003. szeptember 30-i Eurocoton és társai kontra Tanács ítélet, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 88. pont; 2014. december 12-i Crown Equipment [Suzhou] és Crown Gabelstapler kontra Tanács ítélet, T-643/11, EU:T:2014:1076, 129. pont [nem tették közzé]).
- 142 Márpedig a jelen ügyben a megtámadott rendelet és az ideiglenes rendelet fenti 135–139. pontban elemzett preambulumbekendései egyértelműen kifejtik azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a PTPN nem racionális piaci szereplőként járt el, és a CPO árát a referenciaárak alatti szinten rögzítette. E magyarázatok lehetővé tették a felperesek számára, hogy jogaik védelme érdekében megismerjék a meghozott intézkedés indokait, az uniós bíróság számára pedig azt, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét, amint az a fenti 134. és azt követő pontokból kitűnik.
- 143 Másodsorban, a felperesek előadják, hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy az indonéz kormányzat azáltal, hogy teljes átláthatósággal közölte a PTPN napi CPO-árait, „megbízta” a többi CPO-szállítót, vagy „utasította” őket arra, hogy a belső piacon a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák termékeiket. A CPO független beszállítóinak árait a jelen ügy ténybeli körülményei, a piac szerkezete és a piaci szereplők döntési szabadságának gyakorlásából kiindulva határozzák meg. A CPO beszállítóinak magatartása a PTPN átláthatóságának „pusztán nem várt következménye”.
- 144 A megtámadott rendelet (160) preambulumbekendéséből kitűnik, hogy a jelen ügyben a „megbízás” vagy az „utasítás” abban állt, hogy az indonéz kormányzat a PTPN közvetítésével ármeghatározóként járt el az indonéz belföldi piacon, és hogy az összes független CPO-beszállító követte ezeket az árakat. A Bizottság ugyanis mindenekelőtt megállapította – és a felperesek nem vitatják érvényesen e megállapításokat, amint az a fenti 135–137. pontból kitűnik –, hogy a PTPN mesterségesen alacsony szinten határozta meg a CPO árakat. Ezt követően a Bizottság az ideiglenes rendelet (140)–(141) preambulumbekendésében megjegyezte, hogy a PTPN online platformján továbbra is közzétette a napi ajánlati felhívások eredményét az ajánlati felhívás napján 15 óra 30 perckor, megjelölve a CPO-ra vonatkozó pontos odaítélési egységárat, valamint hogy a PTPN-től eltérő CPO-beszállítók és a CPO vásárlói közötti napi tárgyalásokra, amelyek során a kiindulási ár megegyezett a PTPN által megállapított napi árral, rendszerint azt követően került sor, hogy a PTPN ajánlati felhívásainak eredményei rendelkezésre állnak. A CPO napi ára a belső piacon szorosan tükrözte a PTPN által szervezett napi árverések odaítélési árát, ezenkívül az exportáló gyártók által a nem állami tulajdonban álló CPO-gyártók részére fizetett egységár a vizsgálati időszak alatt mindig azonos volt az aznapi PTPN-árral, vagy alacsonyabb volt annál. Végül, amint

az a megtámadott rendelet (138) preambulumbekzdéséből kitűnik, e tények olyan összefüggésben következtek be, amelyben az indonéz kormányzat olyan intézkedéseket fogadott el, amelyek korlátozták a beszállítók arra vonatkozó lehetőségét, hogy CPO-t exportáljanak.

- 145 Ebben az összefüggésben a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül állapította meg, hogy az indonéz kormányzat a fenti 101–103. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a PTPN által végzett átlátható „árrögzítés” révén a CPO-beszállítók felé megbízást vagy utasítást adott.
- 146 Ezen okokból a felperesek érveinek nem lehet helyt adni, következésképpen pedig a harmadik jogalap első részének egészét el kell utasítani.

A harmadik jogalap második, az alaprendelet 3. cikke 1.b) alpontjának megsértésére és nyilvánvaló mérlegelési hibára alapított részéről, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy az indonéz kormányzat támogatta a jövedelmeket vagy az árakat

- 147 A Bizottság úgy véli, hogy a harmadik jogalap második részét el kell utasítani, mivel a felperesek a keresetlevélben a „CPO-beszállítók” részére biztosított jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedésre hivatkoznak, míg a Bizottság megállapításai a biodízelgyártóknak nyújtott támogatásra vonatkoznak. A Bizottság azt állítja továbbá, hogy a felperesek által a válasz szakaszában e tekintetben tett pontosítások a Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikkének (1) bekezdése értelmében elfogadhatatlanok.
- 148 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja szerint a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a jogalapok rövid ismertetését, amely információknak egyértelműnek és pontosnak kell lenniük ahhoz, hogy az alperes előkészíthesse érvelését, az uniós bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (2018. május 3-i Sigma Orionis kontra Bizottság ítélet, T-48/16, EU:T:2018:245, 54. pont). A Bizottság – az általa az ellenkérelemben és a viszonzásban előadott érvelésre tekintettel – nyilvánvalóan olyan helyzetben volt, hogy megérthette a felperesek által a megtámadott rendelettel szemben megfogalmazott kifogásokat. Ezenkívül azok az alapvető ténybeli és jogi elemek, amelyeken e rész alapul, egységes és érthető módon kitűnnek magából a keresetlevél szövegéből, annak ellenére, hogy e rész címében az szerepel, hogy „a CPO-beszállítók” részére nyújtanak jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedést, valamint annak ellenére, hogy tévesen hivatkoznak az ideiglenes rendelet (172) preambulumbekzdésére, amely valójában az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának iv. alpontja szerinti pénzügyi támogatás fennállására vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2018. július 3-i Transtec kontra Bizottság ítélet, T-616/15, EU:T:2018:399, 46. pont). A keresetlevél tehát megfelel az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjában foglalt követelményeknek.
- 149 Ezenfelül az eljárási szabályzat 84. cikke úgy rendelkezik, hogy az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve, ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Az ítélkezési gyakorlat szerint elfogadhatónak kell azonban nyilvánítani azt a jogalapot, amely a keresetlevélben közvetlen vagy hallgatóságos módon már hivatkozott jogalap kiterjesztésének tekintendő, és ahhoz szorosan kapcsolódik. Valamely jogalap alátámasztása érdekében emelt kifogás esetében hasonló megoldást kell alkalmazni (2013. március 19-i In't Veld kontra Bizottság ítélet, T-301/10, EU:T:2013:135, 97. pont).

- 150 Márpedig a harmadik jogalap második részére, amely a Bizottságnak a jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedéssel kapcsolatos megállapításaira vonatkozik, már a keresetlevélben is hivatkoztak. A felperesek által a válaszban az ellenkérelemben tett állításokra adott pontosítások az említett rész egyszerű kiterjesztésének minősülnek, amelyet tehát elfogadhatónak kell tekinteni.
- 151 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság túlságosan tágan értelmezte az alaprendelet 3. cikke 1.b) pontjának értelmében vett „jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés” fogalmát, figyelmen kívül hagyva a WTO ítélkezési gyakorlatát. Ez a fogalom csak a kormányzat közvetlen piaci beavatkozását foglalja magában annak érdekében, hogy valamely termék árát egy adott szinten rögzítsék. A piacra csak közvetett hatást gyakorló intézkedések, mint jelen esetben a PTPN exportkorlátozásai és árközlései, nem tartoznak ebbe a kategóriába. A Bizottság által figyelembe vett egyéb intézkedések sem eredményeztek jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedést.
- 152 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperesek e rész keretében nem az indonéz kormányzat által elfogadott, a Bizottság által az ideiglenes rendelet (188)–(190) preambulumbekzdésében ismertetett intézkedéssorozat fennállását vitatják, amelynek következtetéseit a megtámadott rendelet (169) preambulumbekzdése megerősítette, hanem azoknak az alaprendelet 3. cikke 1.b) pontjának értelmében vett „jövedelempótló támogatásként vagy ártámogatásként” való minősítését.
- 153 Mivel az alaprendelet nem határozza meg e kifejezést, azt a fenti 98. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentésének megfelelően kell értelmezni, figyelembe véve azon szöveggörnyezetet, amelyben e kifejezést használják, és azon szabályozás célkitűzéseit, amelynek az a részét képezi.
- 154 Az alaprendelet 3. cikkének célja, hogy meghatározza a „támogatás” fogalmát, amely igazolja a kiegyenlítő vám kivetését. A rendelet 3. cikkének 1.a) pontja kimondja, hogy támogatásnak minősül, ha „pénzügyi hozzájárulás” áll fenn, vagy ha „az 1994. évi GATT XVI. cikke értelmében bármiféle jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés alkalmazására kerül sor”. Ebből következik, hogy az alaprendelet 3. cikke 1.b) pontjának az a célja, hogy az a) pontban említett támogatáshoz képest alternatív támogatási formát írjon elő, amint azt az alternatívát jelölő „vagy” kötőszónak az e rendelkezés hatálya kiterjesztése érdekében való használata egyértelműen jelzi.
- 155 E rendelkezést a támogatás fennállásának meghatározásával összefüggésben használják, és értelmezése céljából kifejezetten visszautal a GATT XVI. cikkére, amelyből kitűnik az uniós jogalkotó azon szándéka, hogy a GATT és a WTO szabályainak alkalmazása terén maga korlátozza a cselekvési szabadságát (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 40. és 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E cikk „a jövedelem- vagy ártámogatás bármelyik [formájára utal], amely közvetve vagy közvetlenül növeli bármely termék területéről történő kivitelét vagy csökkenti bármely termék területére történő behozatalát”. Ebből következik, hogy e rendelkezés értelmében a „jövedelem- vagy ártámogatás” a támogatás egyik formája, és e rendelkezés e támogatás exportra és importra gyakorolt hatásaira összpontosít.
- 156 Az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése szerint a „támogatás” kifejezés „segélyt”, „támaszt”, „védelmet”, „alátámasztást” jelent, míg a „támogatási” cselekmény jelentése „fenntartani, hordozni, alátámasztani”, illetve „segíteni, megalapozni, ösztönözni, megtámasztani”. Az alaprendelet 3. cikke 1.b) pontjának, valamint a GATT XVI. cikkének szövegéből kitűnik, hogy ez az eljárás „bármiféle” lehet vagy „bármelyik formát” öltheti, amely

megfogalmazás nyitva hagyja a „megjelenést”, a „vetületet”, illetve a „fellépés vagy eljárás módját”. Így a „jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja a kormányzat minden olyan tevékenységét, amely közvetlenül vagy közvetve a jövedelmek vagy az árak stabilitásának fenntartására vagy azok emelésére irányul. Az alaprendelet 3. cikke 1.b) pontjában a GATT XVI. cikkére tett utalás magában foglalja e fellépés exportra és importra gyakorolt hatásainak a figyelembevételét is.

- 157 A jelen ügyben a Bizottság a jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés fennállásának megállapítása érdekében az ideiglenes rendeletben – amelynek következtetéseit a megtámadott rendelet (169) preambulumbekzdése megerősíti – megállapította, hogy egy sor intézkedéssel, amelyeket a biodízel-ágazat fejlesztésének – többek között kötelező keverési követelményeken, valamint az olajpálma-telepítési alap biodízelgyártók érdekében való létrehozásán keresztül történő – ösztönzése jelentette tágabb összefüggésben vizsgált, nevezetesen a CPO-ra vonatkozó exportkorlátozások rendszerével, a CPO belföldi piaci árának mesterségesen alacsony szinten történő *de facto* rögzítésével és a CPO-gyártók részére nyújtott közvetlen támogatásokkal, amelyekkel a kormányzat célkitűzéseinek való megfelelésre ösztönzi őket, az indonéz kormányzat szándéka az volt, hogy meghatározott eredmény biztosítása érdekében, nevezetesen annak biztosítása céljából, hogy a biodízelgyártók gazdasági előnyre tegyenek szert a mesterségesen alacsony CPO-árakból, amelyek termelési költségeik körülbelül 90%-át teszik ki, beavatkozzon a piacba.
- 158 A Bizottság az ideiglenes rendelet (191) preambulumbekzdésében arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz kormányzat ezen intézkedései hozzájárultak a biodízelgyártók által elért jövedelemhez, lehetővé téve számukra, hogy a világpiaci árnál alacsonyabb áron jussanak hozzá a fő nyersanyagukhoz és költségelemükhöz, ami ezt követően mesterségesen magasabb szintű, főként harmadik piacokra történő kivitelből eredő nyereséghez vezetett. A Bizottság azt is megállapította, hogy 2018-ban jelentősen nőtt a biodízel exportja, amint az az ideiglenes rendelet (192) preambulumbekzdésében szereplő 2. táblázatból is kitűnik. Ezt az elemzést a megtámadott rendelet teljes egészében megerősítette (lásd a megtámadott rendelet (169) preambulumbekzdését).
- 159 A fenti 154–156. pontban szereplő okfejtésekre tekintettel e megállapításokból az következik, hogy a Bizottság nem sértette meg az alaprendelet 3. cikkének 1.b) pontját, és nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor megállapította, hogy az indonéz kormányzat által végrehajtott intézkedések a biodízelgyártók javára jövedelempótló támogatásnak vagy ártámogatásnak minősíthetők.
- 160 A fenti 46. és 47. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot nem sértve, e megállapítást nem kérdőjelezhetik meg a WTO Vitarendezési Testületének vizsgálóbizottsága által a „Kína – Az Amerikai Egyesült Államokból származó, elektromos acélból készült szemcseorientált síkhengerelt termékek behozatalára alkalmazandó kiegyenlítő és dömpingellenes vámok” című, 2012. november 16-án elfogadott jelentésében (WT/DS414/R) szereplő, a felperesek által hivatkozott megfontolások. Ebben az ügyben a vizsgálóbizottság úgy ítélte meg, hogy a TKI-megállapodás 1. cikke 1.1. bekezdése a) pontjának 2. alpontjában szereplő „bármiféle [...] ártámogató intézkedés” fordulat nem elég széles terjedelmű ahhoz, hogy magában foglalja az Egyesült Államokba irányuló acélbehozatalokat korlátozó önkorlátozási megállapodásokat, amelyeknek véletlenszerű, járulékosan kapcsolódó másodlagos hatásuk lehet az árakra. Ennélfogva e vita nem egy sor olyan intézkedésre vonatkozott, amelyeknek ugyanaz a célja és

jellege, mint amelyeket a megtámadott rendelet vizsgál, így különösen a konkrét exportkorlátozások és az indonéz kormányzat 100%-os tulajdonában álló vállalkozáson keresztüli *de facto* árrögzítés.

161 Ennélfogva a harmadik jogalap második részét el kell utasítani.

A harmadik jogalap harmadik, az alaprendelet 3. cikke 2. pontjának és 6. cikke d) pontjának megsértésén, valamint nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló részéről, amennyiben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz gyártók részére előnyt biztosítottak

162 A harmadik jogalap harmadik részében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 3. cikkének 2. pontját és 6. cikkének d) pontját azáltal, hogy megállapította az előny fennállását, és téves referenciaárat alkalmazott az említett előny kiszámításához.

163 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 3. cikke szerint támogatás akkor áll fenn, ha valamely kormányzat „pénzügyi támogatást” vagy „jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés[t]” nyújt, vagy „bevételeket vagy árakat” támogat, és az azokból származó „gazdasági előny” átruházása megtörténik. Az említett rendelet 6. és 7. cikke pontosítja az átruházott „előny” kiszámításának részletes szabályait. Az áruk kormányzat általi nyújtásában megnyilvánuló pénzügyi támogatást vagy jövedelempótló támogatást, illetve ártámogatást illetően az alaprendelet 6. cikkének d) pontja lényegében azt írja elő, hogy az abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha annak nyújtása a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történik (lásd ebben az értelemben: 2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 195. és 196. pont).

164 Az említett rendelet 6. cikke rögzíti az annak meghatározására vonatkozó szabályokat, hogy az intézkedés az érintett intézkedés típusától függően a „címzettnek nyújtott előnynek” tekinthető-e. E szabályoknak megfelelően előny áll fenn, ha konkrétan a címzett olyan pénzügyi támogatásban részesült, amely lehetővé teszi számára, hogy kedvezőbb feltételeket érjen el, mint amelyek számára a piacon hozzáférhetők. Ami az áruk nyújtását illeti, az alaprendelet 6. cikkének d) pontja előírja, hogy csak akkor áll fenn előny, ha „az áruk nyújtása a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történik”, „[mivel a] díjazás megfelelő nagyságának megállapítását az ilyen áru- vagy szolgáltatásnyújtás, illetve vétel helye szerinti országnak a piacán uralkodó piaci viszonyok alapján állapítják meg (beleértve az árat, a minőséget, beszerezhetőségi szempontokat, az értékesíthetőséget, a szállítási és egyéb adásvételi körülményeket)”. E megfogalmazásból az következik, hogy az „előny” meghatározása összehasonlítást foglal magában, valamint hogy ezen összehasonlításnak, mivel az a célja, hogy a díjazás megfelelő nagysága főszabály szerint az árunyújtás helye szerinti országnak a piacán uralkodó piaci viszonyok alapján kerüljön megállapításra, valamennyi olyan költségtényezőt figyelembe kell vennie, amely a kormányzat által nyújtott áru átvétele kapcsán a címzett részéről felmerül. Ennélfogva e rendelkezésből az következik, hogy a Bizottság által az előny kiszámításához alkalmazott módszernek a lehető legteljesebb mértékben lehetővé kell tennie, hogy abban a címzettnek ténylegesen nyújtott előny tükröződjön (lásd ebben az értelemben: 2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 208–210. pont).

165 A jelen ügyben a megtámadott rendelet (170) és (171) preambulumbekzdéséből az következik, hogy a Bizottság az előny fennállását úgy határozta meg, hogy az összehasonlításhoz referenciaárként az Indonéziából a világ többi részébe irányuló exportra szánt CPO

FOB-paritáson számított, az indonéz exportstatisztikákban szereplő árát használta, és a címzettnek nyújtott előnyt a CPO vizsgálati időszakra havi alapon kiszámított referenciaára és a belföldön vásárolt CPO-ért fizetett árak különbségének összegeként számította ki. Közelebbről, az ideiglenes rendelet (199)–(201) preambulumbekzdése szerint a Bizottság kiszámította a vizsgálati időszak alatt az Indonéziából származó export globális FOB-árainak havi átlagát, majd ezen árral összehasonlította az indonéz biodízelgyártók által fizetett belföldi CPO-árakat. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a különbség teljes összege szemlélteti a CPO-t az indonéz belföldi piacon megvásárló indonéz biodízelgyártók által az indonéziai piac torzulása hiányában fizetendő árhoz képest elért „megtakarítást”, és hogy ez az összeg megfelel az indonéz kormányzat által a vizsgálati időszakban e gyártók számára biztosított előnynek.

- 166 Ezen indokokból először is az következik, hogy a felperesek azon érve, miszerint a Bizottság tévesen alkalmazta a nemzetközi árakat referenciaárként, az ideiglenes rendelet és a megtámadott rendelet téves értelmezésén alapul, és azt el kell utasítani. Az ideiglenes rendelet (198) preambulumbekzdéséből és a megtámadott rendelet (182) preambulumbekzdéséből ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy a Bizottság nem a nemzetközi árakat használta referenciaárként, hanem az Indonéziából a világ többi részébe irányuló FOB- exportárakat.
- 167 Másodszor, a felperesek azon érveit, amelyek a Bizottság azon következtetésének érvénytelenítésére irányulnak, amely szerint az indonéz kormányzat beavatkozása az indonéziai piacon torzította a CPO árakat, a Törvényszék e jogalap első részében már elutasította. Következésképpen a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor megállapította, hogy a kedvezményezett részére az áruk megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében történő szállítása révén juttatott előny kiszámításához megfelelő referenciaárakat kell meghatározni.
- 168 Harmadszor, az ideiglenes rendelet (198) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az Indonéziából külföldre irányuló FOB CPO-export árak megfelelő referenciaértéknek tekinthetők, mivel azokat szabadpiaci elveknek megfelelően határozzák meg, az Indonéziában uralkodó piaci viszonyokat tükrözik, és azokat nem torzítja kormányzati beavatkozás, és ennél fogva ezek jelentik a legközelebbi közelítő értéket az indonéz kormányzat beavatkozása nélküli torzítatlan indonéz belföldi ár tekintetében. Ezen elemzéssel szemben a felperesek arra hivatkoznak, hogy még ha feltételezzük is, hogy az indonéz belső piacon a CPO árak torzultak, az FOB-exportár nem minősül érvényes referenciaárnak, mivel azt magát is torzítják az exportkorlátozások. A felperesek a tárgyaláson alátámasztották ezt az érvet, hangsúlyozva, hogy az olyan ár, amely 50 USD/tonna mértékű exportilletéket tartalmaz, amelyet fogalmilag csak az exportált termék után fizetnek, nem alkalmazható referenciaárként a torzítatlan belső piaci ár tekintetében. A Bizottság az ellenkérelemben maga is elismerte, hogy a CPO belföldi árak és a CPO exportárak közötti különbség többé-kevésbé az exportilleték összegének felel meg.
- 169 Ezt az érvet el kell utasítani. Mindenekelőtt az, hogy a CPO Indonéziából kiinduló exportra vonatkozó FOB árak magában foglalják az exportilleték hatásait, amint azt a Bizottság a megtámadott rendelet (173) és (181) preambulumbekzdésében kifejti, nem jelenti szükségképpen azt, hogy ez az ár torzult. Éppen ellenkezőleg, mivel a CPO belföldi ára egy sor intézkedésnek köszönhetően, beleértve az exportadót és exportilletéket, valamint a PTPN általi ármegállapítást, a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb volt, a CPO exportára az exportilleték megfizetését követően – amint arra a Bizottság helyesen rámutat – megfelelt az eladók által kínált exportárnak, amelyet a vevők készek voltak megfizetni a nemzetközi piacon.

- 170 Ezt követően a Bizottság a megtámadott rendelet (173) preambulumbekzdésében kifejtette, hogy a felperesek érveinek kiindulópontja az az előfeltevés, hogy nem a CPO belföldi árai voltak mesterségesen alacsonyak, hanem az exportárak voltak túl magasak az exportilleték miatt. Nem vitatott ugyanis, hogy a felperesek érve a belső piaci ár és az FOB-exportár összehasonlításán alapul. Márpedig a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül bizonyította, hogy az indonéz kormányzat által hozott intézkedések összességének eredményeként, amelynek az exportilleték csak az egyik összetevője volt, a CPO-t mesterségesen alacsony áron értékesítették a biodízelgyártó részére. Ebből következik, hogy a felperesek érve téves előfeltevésen alapul.
- 171 Végül, bár az exportilleték az egyik olyan intézkedés, amely a CPO-beszállítókat arra ösztönzi, hogy a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében értékesítsenek a belföldi piacon, az emiatt az előny kiszámítása szempontjából referenciaárként nem teszi helytelenné az indonéz FOB exportárát.
- 172 Ennélfogva a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül vélte úgy, hogy ez az ár az alaprendelet 6. cikkének d) pontjában rögzített szabálynak és a fenti 164. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően lehetővé tette, hogy a lehető legnagyobb mértékben tükrözzék a címzettnek ténylegesen nyújtott előnyt.
- 173 E megfontolásokra tekintettel a harmadik részt, következésképpen pedig a harmadik jogalap egészét el kell utasítani.

A negyedik, arra alapított jogalapról, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, és megsértette az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának i. alpontját és 2. pontját azzal, hogy megállapította a közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatás fennállását

- 174 A negyedik jogalap két részre oszlik, amelyeket az EBB által támogatott Bizottság vitat.

A negyedik jogalap első, az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja i. alpontjának megsértésén és nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló részéről, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy az olajpálma-telepítési alaphól származó kifizetések támogatásnak minősülnek

- 175 Az első részben a felperesek előadják, hogy az olajpálma-telepítési alap által teljesített kifizetések nem eszközök támogatás formájában történő közvetlen átadásának, hanem biodízel vásárlása utáni kifizetésnek minősülnek.
- 176 Emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának i. alpontja úgy rendelkezik, hogy „a származási ország vagy az exportáló ország hatóságainak pénzügyi hozzájárulást nyújt” abban az esetben, ha „a kormányzat gyakorlata magában foglalja a közvetlen transzfereket (például támogatások, hitelek és tőkeinjekciók)”.
- 177 Az alaprendelet 3. cikkének célja egyrészt a kiegyenlítő vám kivetését igazoló „támogatás” fogalmának meghatározása, másrészt pedig a „pénzügyi támogatás” fogalmának oly módon történő meghatározása, hogy az kizárja az e rendelkezésben felsorolt kategóriák valamelyikébe nem tartozó kormányzati intézkedéseket (lásd a fenti 99. és 100. pontot).
- 178 Az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja i. alpontjának és különösen a „kormányzat gyakorlata” megfogalmazásnak az olvasatából kitűnik, hogy a pénzeszközök közvetlen átadásának betudhatónak kell lennie a kormányzatnak. E rendelkezés azonban semmilyen pontosítást nem

tartalmaz az átadott pénzeszközök eredetére vonatkozóan. Így e cikk 1.a) pontjának i. alpontjában a „pénzügyi támogatás” fogalma kiterjed a „kormányzat gyakorlatára”, amely magában foglalja a pénzeszközök közvetlen átadását, anélkül hogy követelményeket támasztana e pénzeszközök eredetére vonatkozóan. Az a tény, hogy a pénzeszközök eredete nincs hatással arra, hogy a kormányzat gyakorlata a „kormányzat pénzügyi támogatásának” minősül-e, egyértelműen kiderül a 3. cikk 1.a) pontjának iv. alpontjában szereplő azon esetben, amikor a kormányzat bizonyos feladatokkal – mint például a pénzeszközök közvetlen átadásával – egy magánjogi szervezetet bíz meg vagy utasít ezekre, anélkül hogy pontosítanák, hogy honnan kell származniuk a felhasznált pénzeszközöknek. E rendelkezésekből kitűnik, hogy a „kormányzat pénzügyi támogatása” fogalma magában foglal minden olyan pénzügyi eszközt, amelyet a kormányzat ténylegesen felhasználhat. Ezenkívül annak értékeléséhez, hogy a pénzeszközök közvetlen átadása igazolhatja-e a kiegyenlítő vám kivetését, figyelembe kell venni az azon vállalkozás részéről való ellenszolgáltatás vagy egyenértékű ellenszolgáltatás hiányát, amely e támogatásban részesül.

179 A jelen ügyben a megtámadott rendelet (30)–(33) preambulumbekkezdéséből következik, és nem is vitatott, hogy az olajpálma-telepítési alap közjogi szerv. E szervet arra használják, hogy támogassa az állami szervezetek által kijelölt jogalanyok biodízel-vásárlását, és az megbízott egy ügynökséget, az alapkezelő ügynökséget (a továbbiakban: kezelő ügynökség) a finanszírozását szolgáló, a pálmaolajáruk kivitelét terhelő exportilleték beszedésével (az ideiglenes rendelet (41)–(43) preambulumbekkezdése).

180 Az ideiglenes rendelet (45)–(50) preambulumbekkezdése értelmében (a megtámadott rendelet (37) preambulumbekkezdésében is) a Bizottság által „közvetlen transzfernek” minősített eljárás a következő volt:

„(45) Pontosabban, a 26/2016. sz. elnöki rendelet 9. cikkének (1) bekezdése rögzíti, hogy »[a]z [Új Megújuló Energia és Energiamegtakarítás Főigazgatóság] főigazgatója kijelöli azt a benzinüzemanyag-szervezetet, amely [a kezelő] ügynökség irányítóbizottsága által meghatározott politikának megfelelően [a kezelő] ügynökség finanszírozási keretrendszerének 4. cikke értelmében elvégzi a biodízel beszerzését«, az ezt követő 9. cikk (8) bekezdése szerint pedig »[a] miniszter (7) bekezdés szerinti jóváhagyása alapján az [Új Megújuló Energia és Energiamegtakarítás Főigazgatóság] főigazgatója a miniszter nevében kijelöli: a) azokat a biodízelgyártókat, amelyek részt vesznek a biodízel beszerzésében; és b) az egyes biodízelgyártók számára meghatározott biodízel-mennyiséget«. [...]

(46) Azon biodízelgyártókat, amelyek a részvétel mellett döntenek, és amelyek részére e rendelet alapján kvótát állapítanak meg, arra vonatkozó kötelezettség terheli, hogy a havi biodízel-mennyiséget az úgynevezett »benzinüzemanyag-szervezet« részére értékesítsék. Az indonéz kormány eddig a következőket jelölte ki benzinüzemanyag-szervezetként:

a) PT Pertamina (a továbbiakban: Pertamina), egy állami tulajdonban lévő olaj- és gázvállalat, és

b) PT AKR Corporindo Tbk (a továbbiakban: AKR), egy magántulajdonban lévő olaj- és gázvállalat.

- (47) Az [olajpálma-telepítési alap] különös fizetési mechanizmust irányoz elő, amelynek keretében a Pertamina (és bizonyos kis mennyiségek esetében az AKR) a biodízelgyártóknak a dízel referenciaárát fizeti ki (a biodízel tényleges ára helyett, amely a vizsgálati időszakban magasabb lett volna), míg a dízel e referenciaára és a biodízel referenciaára közötti különbséget a kezelő ügynökség fizeti ki a biodízelgyártóknak az [olajpálma-telepítési alapból].
- (48) A dízel és a biodízel referenciaárát az energiaügyi és ásványi erőforrásokért felelős miniszter [...] a következőképpen határozza meg:
- a) A dízel referenciaára a Platts Singapore által az olajra vonatkozóan jelentett árakon [...], valamint a dízel indonéziai előállítási költségén alapul.
- b) [...] a biodízel referenciaára a CPO belföldi árán alapul, amelyhez hozzáadják az átalakítási költségeket [...]
- (49) Pontosabban, minden biodízelgyártó – az összes exportáló gyártót is beleértve – kiszámlázza a Pertamina-nak (vagy adott esetben az AKR-nek) azt a biodízel-mennyiséget, amelyet a vevő a keverési kötelezettség [amely szerint a piaci szereplőket számos területen, például a tömegközlekedés területén arra vonatkozó kötelezettség terheli, hogy üzemanyagként az ásványi dízel és biodízel olyan keverékét használják, amely legalább 20%-ban biodízelt tartalmaz] alapján köteles felhasználni, és a Pertamina (vagy AKR) kifizeti a gyártónak a dízel adott időszakra vonatkozó referenciaárát. [...]
- (50) A biodízelgyártó ahhoz, hogy megtérítsék a részére a Pertamina és az AKR által fizetett (a dízel referenciaárán alapuló) ár és a biodízel referenciaára közötti különbséget, ezt követően egy további számlát küld a kezelő ügynökségnek ugyanarról a mennyiségről, mellékelve bizonyos dokumentumok listáját. Amint a kezelő ügynökség megkapta a számlát, és az abban szereplő információk ellenőrzését követően a kezelő ügynökség kifizeti az adott biodízelgyártónak a dízel referenciaára (amelyet a Pertamina vagy adott esetben az AKR kifizetett) és a biodízel adott időszakra vonatkozóan meghatározott referenciaára közötti különbséget.”
- 181 Elsősorban, a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság tévesen minősítette az olajpálma-telepítési alap által teljesített kifizetéseket pénzeszközök közvetlen átadásának, nem pedig a biodízel vásárlásáért a PT Pertamina (a továbbiakban: Pertamina) részére teljesített kifizetéseknak, mivel a Pertamina szintén közjogi szerv, az indonéz állam részé képezte és a kezelő ügynökséggel együtt egyetlen gazdasági egységet alkotott.
- 182 E tekintetben, először is, meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Pertamina az indonéz államhoz tartozik. Mindazonáltal azon a tényen kívül, hogy a Pertamina és a kezelő ügynökség az indonéz államhoz tartozik, a felperesek nem hivatkoznak semmilyen ténybeli vagy jogi elemre azon állításuk alátámasztása érdekében, amely szerint az általuk hivatkozott ítélezési gyakorlatnak megfelelően (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 52–55. pont) e jogalanyok egy jogilag önálló társaságokból álló olyan csoporton belül működnek, amely a végzett tevékenységek összességét ilyen módon szervezi, amelyeket más esetben jogi szempontból is önálló egység végez. Épp ellenkezőleg, nem vitatott, hogy egy, az államhoz nem kapcsolódó magánvállalkozás, a PT AKR Corporindo Tbk (a továbbiakban: AKR) ugyanazokat a feladatokat látja el, mint a Pertamina.

- 183 Másodsor, még ha feltételezzük is, hogy a Bizottságnak a megtámadott rendelet (48) és (49) preambulumbekzdésében szereplő megállapításaival ellentétben a Pertamina közjogi szerv, az olajpálma-telepítési alaptól és a kezelő ügynökségtől elkülönülő jogalanyról van szó, és semmi nem utal arra, hogy a Pertamina a biodízel egyetlen és ugyanazon felvásárlójaként járt el a kezelő ügynökséggel és az indonéz kormányzattal együtt, több közjogi szerv „együttes fellépése” révén, amint azt a felperesek állítják. Amint ugyanis a Bizottság helyesen hangsúlyozza, a Pertamina nem a kormányzat által megbízott ügynökség volt, hanem – amint az az ideiglenes rendelet (46) preambulumbekzdéséből és a megtámadott rendelet (55) preambulumbekzdéséből kitűnik – egy olaj- és gázvállalat, amely ugyanazokat a feladatokat látta el, mint a magántulajdonban lévő AKR olaj- és gázvállalat, amit a felperesek sem vitattak. A felperesek által a tárgyaláson előadott azon érv, amely szerint a Bizottság által benyújtott iratokból kitűnik, hogy a Pertamina és az AKR-t az indonéz kormány jelölte ki biodízel szolgáltatására, nem alkalmas arra, hogy ezt a következtetést kétségbe vonja.
- 184 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell jegyezni, hogy még ha helyesek is lennének a felperesek azon állításai, amelyek szerint a Pertamina közjogi szerv, a Bizottság által e tekintetben elkövetett hiba csak akkor igazolná a megtámadott rendelet megsemmisítését, ha az megkérdőjelezhetné e rendelet jogszerűségét, érvénytelenítve ezzel a támogatás fennállására vonatkozó elemzését (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2011. október 25-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, T-192/08, EU:T:2011:619, 119. pont), ami a jelen ügyben nem áll fenn.
- 185 Másodsorban, a felperesek több érvet is felhoznak annak alátámasztására, hogy amennyiben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a Pertamina nem közjogi szerv, és nem alkot egyetlen gazdasági egységet az indonéz kormányzattal, akkor meg kell állapítani, hogy az indonéz kormányzat az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának iv. alpontja értelmében „megbízta” azzal vagy „utasította” arra, hogy biodízelt vásároljon.
- 186 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem a dízel referenciaárának a Pertamina által a biodízel vásárlása ellenértékeként való kifizetését tekintette „pénzeszközök közvetlen átadásának”, hanem a szóban forgó időszak tekintetében a dízel referenciaára és a biodízel referenciaára közötti különbségnek a kezelő ügynökség, vagyis egy közjogi szerv részéről az érintett biodízelgyártó részére történő kifizetését. Ennélfogva az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának iv. alpontja, amely a magánjogi szervezetek magatartására vonatkozik (lásd a fenti 96. pontot), nem alkalmazható.
- 187 Harmadsorban, a felperesek arra hivatkoznak, hogy köztük és az olajpálma-telepítési alap között olyan szerződéses jogviszony állt fenn, amely az utóbbi általi kifizetést a biodízel Pertamina részére történő szállításától tette függővé. Vásárlásról van szó, amelynek esetében nem szükséges, hogy a termékekért fizető szervezet azokat birtokba is vegye.
- 188 Ezzel kapcsolatban le kell szögezni, hogy a megtámadott rendelet (38) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapította, hogy „[az olajpálma-telepítési alaptól] a biodízelgyártók javára történő kifizetés nem minősülhet az indonéz kormány és a biodízelgyártók közötti adásvételi szerződés keretében esedékes kifizetésnek, hanem közvetlen transzfernek minősül”.
- 189 A jelen ügy ideiglenes rendelet (45)–(50) preambulumbekzdésében és a megtámadott rendelet (37) preambulumbekzdésében ismertetett ténybeli összefüggéséből (lásd a fenti 180. pontot) kitűnik – amint azt a felperesek sem vitatják –, hogy a 26/2016. sz. elnöki rendelettel létrehozott rendszerrel összefüggésben a kezelő ügynökség nem vett részt a biodízelgyártók és a Pertamina, valamint az AKR közötti ügyletben. Az Új Megújuló Energia és Energiamegtakarítás

Főigazgatóság főigazgatója jelölte ki ugyanis először is a biodízel beszerzésével megbízott szervezeteket (a kezelő ügynökség igazgatótanácsa által meghatározott politikát alkalmazva), másodsor pedig a miniszter nevében azokat a biodízelgyártókat, amelyek részt vettek a biodízel közbeszerzéseiben, valamint az egyes gyártók tekintetében meghatározott biodízelmennyiséget. A dízel, valamint a biodízel referenciaárát az energiaügyi és ásványi erőforrásokért felelős miniszter határozta meg. Ezt követően minden gyártó kiszámlázta a Pertamina-nak vagy az AKR-nek azon biodízel-mennyiséget, amelyet e vállalkozások a keverési kötelezettség értelmében kötelesek voltak használni, és ez utóbbiak kifizették a gyártónak a dízelüzemanyag referenciaárát. A biodízelgyártók csak az ügylet lezárása után küldték a kezelő ügynökségnek egy további számlát ugyanarról a biodízel-mennyiségről, hogy megkapják a dízel referenciaára és a biodízel referenciaára közötti különbség kifizetését, és mellékeltek az Új Megújuló Energia és Energiamegtakarítás Főigazgatóság határozatának másolatát, amely igazolta, hogy jogosultak a biodízel-piacon való részvételre, és feltüntette a kiosztott biodízelkvótákat, a Pertamina-val vagy az AKR-rel kötött biodízel-vásárlási szerződés másolatát, a Pertamina vagy az AKR és az érintett biodízeltermelő által aláírt, az indonéz kormányzat által lepecsételt, a szállítási helyre, a biodízel mennyiségére és típusára, valamint a szállítási költségekre vonatkozó információkat tartalmazó igazolást, továbbá a kezelő ügynökség és az érintett biodízeltermelő közötti megállapodás másolatát.

- 190 Ezenkívül a Bizottság a megtámadott rendelet (67) és (69) preambulumbekzdésében azt is megállapította, és ezt a felperesek szintén nem vitatták, hogy a biodízel független beszállítók számára fizetett árának kiszámítása a kormányzati beavatkozás nélkül nem tükrözi a rendes piaci feltételek melletti keresletet és kínálatot, és hogy az indonéz kormányzat által a biodízel referenciaárának kiszámításához használt képlet részeként kiszámított átalakítási költségek összege túl magas. A Bizottság e helyzetből a megtámadott rendelet (68) preambulumbekzdésében azt a következtetést vonta le, hogy e kifizetések nélkül a biodízel ára Indonéziában alacsonyabb lenne. A kezelő ügynökség által a biodízelgyártók részére teljesített kifizetések, mivel azokat nem a biodízel rendes piaci feltételekből eredő referenciaára alapján számítják ki, nem tekinthetők olyan árkiegészítésnek, amelyet a gyártók a Pertamina vagy az AKR részére történő szállításuk ellenértékéeként kaphatnának.
- 191 E ténybeli elemek alapján a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a számára az alaprendelet 3. cikkének 1. pontja értelmében vett pénzügyi támogatás és az ugyanezen rendelkezés 2. pontja értelmében vett előny fennállásának meghatározásával kapcsolatban elismert széles mérlegelési mozgástérre tekintettel, a fenti 95. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a megtámadott rendelet (37) preambulumbekzdésében úgy ítélte meg, hogy az olajpálma-telepítési alap által folyósított eszközök „nem [képezik] a mérlegelendő [helyesen: visszterhes] szerződés részét (például a kormány által az ár fejében vásárolt biodízel [vásárlása]).” A tényállás ismertetéséből ugyanis nem tűnik ki, hogy az olajpálma-telepítési alap részt vett a biodízelgyártók és a „benzinüzemanyag-szervezetek”, azaz a Pertamina és az AKR közötti ügyletben, sem pedig az, hogy az említett alap bármilyen ellentételezésben részesült volna az általa teljesített kifizetések fejében. Így az ügylet jellege nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az említett alap által teljesített kifizetések kölcsönös kötelezettségek rendszerének részét képezték.
- 192 Ebben az összefüggésben hatástalan a felperesek azon érve, amely szerint a feltételekhez kötött támogatások fogalmát megszorítóan kell értelmezni.
- 193 Következésképpen a negyedik jogalap első részét teljes egészében el kell utasítani.

A negyedik jogalap második részéről, amely azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 3. cikkének 2. pontját és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor előny fennállását állapította meg

- 194 A második rész keretében a felperesek vitatják a Bizottság azon következtetését, amely szerint az olajpálma-telepítési alap által folyósított kifizetések előnyt jelentenek.
- 195 Első kifogásukban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nyilvánvalóan hibás kontrafaktuális forgatókönyvre támaszkodott, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az olajpálma-telepítési alap és kifizetései hiányában a biodízelgyártók nem értékesíthették volna terméküket az indonéz piacon, és hogy a biodízel ára alacsonyabb lenne. Az olajpálma-telepítési alap és a keverési kötelezettség két különböző, eltérő célokat követő jogi eszköz. Az előbbi hiányában a második ugyanúgy fennállna, és a keverők kötelesek lennének biodízelt vásárolni annak érdekében, hogy megfeleljenek a keverési kötelezettségnek.
- 196 Amint arra a Törvényszék a fenti 163. pontban emlékeztetett, az alaprendelet 3. cikke előírja, hogy támogatás akkor áll fenn, ha valamely kormányzat „pénzügyi támogatást” nyújt, és az azokból származó „gazdasági előny” átruházása megtörténik. Az említett rendelet 6. és 7. cikke pontosítja az átruházott „előny” kiszámításának részletes szabályait. Az ítélkezési gyakorlat szerint a kedvezményezett akkor részesül előnyben, ha kedvezőbb helyzetben van annál, mint amelyben a támogatási program hiányában lett volna. Ezenkívül az alaprendelet 3. cikkének 1. és 2. pontjából kitűnik, hogy az exportáló gyártó tekintetében kizárólag azon esetben áll fenn támogatás, ha a kormányzat által nyújtott pénzügyi támogatás ténylegesen előnyt biztosít ezen exportáló gyártó részére (lásd ebben az értelemben: 2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 195. és 210. pont).
- 197 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott rendelet (65) preambulumbekzdésében arra a következtetésre jutott, hogy a megfelelő kontrafaktuális forgatókönyv nem az, hogy az olajpálma-telepítési alap hiányában a keverők megfizetnék a biodízel referenciaárát. A Bizottság szerint a keverési kötelezettség, az olajpálma-telepítési alap és annak kifizetései nélkül a keverőknek semmilyen érdeke nem fűződne ahhoz, hogy biodízelt vásároljanak, és a biodízelgyártók nem kapnák meg a dízel referenciaára és a biodízel indonéz kormányzat által meghatározott referenciaára közötti különbözetnek megfelelő kiegészítést. A Bizottság azt is megállapította, amint az a fenti 190. pontban kiemelésre került, hogy a független beszállítóknak fizetett biodízellel vonatkozó referenciaár túl magas volt.
- 198 Az ideiglenes rendeletből kitűnik, hogy a keverési kötelezettséget az energiaügyi és ásványi erőforrásokért felelős miniszter 12/2015. sz. rendelete vezette be (a (189) preambulumbekzdés). Ugyanezen 2015. évben hozta létre a 61/2015. sz. elnöki rendelet az olajpálma-telepítési alap részét képező biodízel-támogatási alapot (a (40) preambulumbekzdés), a kezelő ügynökséget pedig megbízták a pálmaolaj-termékeket terhelő exportilletékek beszedésével, amelyek az olajpálma-telepítési alap finanszírozását képezik (a (41) és (42) preambulumbekzdés). Ugyanezzel a rendelkezéssel (a 61/2015. sz. elnöki rendelet 1. cikkének (4) bekezdése) az indonéz kormányzat feljogosította a kezelő ügynökséget a CPO-ra és származékaira kivetett exportilletékek és exportadók felhasználására, valamint a biodízel beszerzésére és felhasználására vonatkozó kötelezettséget írt elő (a (60) preambulumbekzdés). A dízel és a biodízel referenciaára közötti különbözetnek a biodízelgyártók részére történő kifizetésére szolgáló pénzeszközök a kezelő ügynökségnek ily módon juttatott pénzeszközökből származtak.

- 199 Úgy tűnik, hogy a keverési kötelezettség indonéz kormányzat által kialakított rendszerben való végrehajtása a kezelő ügynökség általi finanszírozástól függött. Olyan összetett rendszerről van szó, amelyet az indonéz kormányzat abból a célból hozott létre, hogy – amint az a 24/2016. és 26/2016. sz. elnöki rendeletekből kitűnik (az ideiglenes rendelet (44) preambulumbekzdése) – támogassa az állami szervek által kijelölt szervezetek biodízel-vásárlását. A keverési kötelezettség kezelő ügynökség általi finanszírozás nélküli fennállása tehát tisztán hipotetikus jellegű, és nem róható fel a Bizottságnak, hogy elemzését nem erre alapozta.
- 200 Ennélfogva a Bizottság a fenti 24. és 26. pontban hivatkozott, a támogatás kedvezményezettjének nyújtott előny fennállásának meghatározására is alkalmazandó ítélkezési gyakorlat értelmében véve nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a rendszert egyetlen egységnek tekintette, és a megtámadott rendelet (71) preambulumbekzdésében arra a következtetésre jutott, hogy annak fennállása folytán a biodízelgyártók helyzete kedvezőbb annál, mint ami egyébként lenne, és így számukra előnyt jelent.
- 201 Ezenkívül a felperesek nem vitatták a Bizottság azon megállapítását, amely szerint e rendszerben a biodízel referenciaárának meghatározásához használt képletben az átalakítási költségek összege túl magas volt (fenti 197. pont). Ily módon, amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza, a biodízel azon referenciaára, amelyet az irányító ügynökség a biodízelgyártók részére történő kifizetések összegének meghatározása érdekében figyelembe vett, nem tükrözi a piaci feltételek közötti árat. A Bizottság ebből nyilvánvaló hiba elkövetése nélkül vonhatta le azt a következtetést, hogy a kormányzat által nyújtott e pénzügyi támogatásnak köszönhetően a kedvezményezettek előnyösebb helyzetben voltak, mint e támogatás hiányában, még a felperesek által javasolt kontrafaktuális forgatókönyv esetén is.
- 202 Ennélfogva a felperesek első kifogását el kell utasítani.
- 203 Második kifogásuk keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy még ha feltételezzük is, hogy előnyt nyújtottak, azt teljes egészében áthárították a keverőkre, a Pertamina-ra és az AKR-re. A felperesek szerint az olajpálma-telepítési alap rendszerét azért hozták létre, hogy támogassák a keverők biodízel-vásárlásait, és hogy garantálják számukra, hogy e termékért a piaci referenciaárnál alacsonyabb árat kelljen fizetniük, nem pedig azért, hogy előnyben részesítsék a biodízelgyártókat.
- 204 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felpereseknek az előnyt biztosító pénzügyi támogatás fennállásának vitatására irányuló érveit a Törvényszék elutasította (a fenti 191–192. és 195–201. pont). Az sem vitatott, hogy a szóban forgó kifizetéseket, amelyek a dízel és a biodízel referenciaára közötti különbségnek felelnek meg, a kezelő ügynökség teljesítette a biodízelgyártók, köztük a felperesek részére. A felperesek nem terjesztettek elő elegendő bizonyítékot, amely arra utalna, hogy ezen összegek vagy a kifizetésükből származó előny egy részét átruházták az AKR-re és a Pertamina-ra. Márpedig az ilyen bizonyíték szükséges annak alátámasztásához, hogy valamely uniós intézmény olyan nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amely a jogi aktus megsemmisítését indokolhatja (lásd analógia útján: 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-444/11, EU:T:2014:773, 62. pont). Az a tény, hogy az indonéz kormányzat által bevezetett rendszer az AKR és a Pertamina számára is előnyös lehetett, nem jelenti azt, hogy a kedvezményezetteknek biztosított előnyt e vállalkozásokra hárították át. Ezenkívül, még ha feltételezzük is, hogy a keverők előnyös vásárlási feltételekben részesültek a biodízel tekintetében, mivel azt a dízel referenciaárán, nem pedig a

biodízel referenciaárán szerezték be, e körülmény nem zárja ki, hogy ugyanezen rendszer keretében a biodízelgyártók más előnyben részesültek, amely a kezelő ügynökség által teljesített kifizetésekből eredt.

- 205 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kifogást és ennél fogva a negyedik jogalap második részének egészét el kell utasítani.
- 206 Mivel a negyedik jogalap keretében előadott valamennyi érv elutasításra került, e jogalapot el kell utasítani.

Az ötödik, arra alapított jogalapról, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 7. cikkét, és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el az olajpálma-telepítési alap rendszere által nyújtott előny összegének kiszámítása során

- 207 A felperesek által az ötödik jogalap keretében előadott érvelés két kifogásra osztható. Az első kifogás arra vonatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el az olajpálma-telepítési alap rendszere által nyújtott előny összegének kiszámítása során azáltal, hogy a támogatás összegéből nem vonta le az olajpálma-telepítési alapba befizetett exportilletékeket és a szállítási költségeket. A második kifogás azon a nyilvánvaló mérlegelési hibán alapul, amelyet a Bizottság ugyanebben a számításban követett el, amikor az olajpálma-telepítési alap által teljesített kifizetéseket a biodízel teljes forgalmára osztotta fel.
- 208 Az EBB által támogatott Bizottság vitatja e jogalapot.

Az exportilletékek és szállítási költségek támogatás összegéből való levonásának elmaradásáról

- 209 Az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[...] [A kiegyenlíthető támogatások összegének] a megállapításában a teljes támogatási összeg a következő elemekkel csökkenthető:

- a) minden kérelmezési díj, vagy más költség, amely szükségszerűen felmerül a támogatásra való jogosultság megszerzésekor vagy a támogatás megkapásakor;
- b) az Unióba kivitelre került termékekre kivetett exportadók, illetékek vagy más díjak összege, amelyeket kifejezetten a támogatás beszámítása céljából vetettek ki.

Ha egy érdekelt fél levonás alkalmazását igényli, igazolnia kell igényének jogosultságát.”

- 210 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének és különösen a „csökkenthető” megfogalmazás olvasatából egyértelműen kitűnik, hogy a Bizottság a fenti 24. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően széles mérlegelési mozgásterrel rendelkezik e rendelkezés alkalmazása során. Ezen elemeknek a kiegyenlíthető támogatás összegéből való levonása azt feltételezi, hogy az érdekelt fél bizonyítja a levonási kérelme indokoltságát. E bizonyíték benyújtását követően a Bizottságnak el kell végeznie a kért levonást.

- 211 Elsősorban, a felperesek azt állítják, hogy a Bizottságnak a kiegyenlíthető támogatás összegéből le kellett volna vonnia az olajpálma-telepítési alapba befizetett exportilletékeket, mivel ezek az illetékek eltérnek a szokásos adóktól, és az ágazat értékláncának részét képezve a biodízel-ágazathoz kapcsolódnak.
- 212 Meg kell állapítani, hogy a felperesek semmilyen olyan bizonyítékot nem terjesztettek elő, amellyel eleget tettek volna az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdése és a fenti 204. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján őket terhelő bizonyítási tehernek, és amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy a szóban forgó exportilletékek kifejezetten a támogatás ellentételezésére szolgálnak. Éppen ellenkezőleg, az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekzdéséből egyértelműen kitűnik, és azt a felperesek sem vitatták, hogy az exportilleték nem kizárólag a biodízeltre vonatkozik, hanem „a CPO-ra és a továbbfeldolgozott termékekre”, köztük a biodízeltre. A felperesek nem fejtik ki, hogy a több terméket érintő exportilletékek miként szolgálnának kifejezetten azon támogatás ellentételezésére, amelyben e termékek egyike részesül. Ezenkívül az a tény, hogy ezek az illetékek finanszírozzák az olajpálma-telepítési alapot, és a biodízel értékláncába illeszkednek, nem elegendő annak megállapításához, hogy kifejezetten a támogatás ellentételezésére szolgáltak, és hogy ennél fogva a Bizottság tévedett az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának hatályát illetően, vagy az elemzése során nyilvánvaló hibát vétett.
- 213 Így a felperesek ezen érvét el kell utasítani.
- 214 Másodsorban, a felperesek azt állítják, hogy az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a szállítási költségek szükségesek voltak ahhoz, hogy biodízelt szállítsanak le, és így hozzájussanak az olaj-pálmatelepítési alaphoz származó kifizetésekhez, és hogy azokat a kiegyenlíthető támogatás összegéből le kellett volna vonni. A Bizottság tévesen támaszkodott a szubvencióellenes vizsgálatok keretében a nyújtott támogatások összegének kiszámításáról szóló bizottsági közleményre (HL 1998. C 394., 6. o.; a továbbiakban: a támogatások összegének kiszámításáról szóló iránymutatás), egy kötelező erővel nem rendelkező dokumentumra annak érdekében, hogy a szállítási költségeket ne vonja le a magánvállalkozásoknak fizetett nem kötelező költségként.
- 215 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az iránymutatás célja – a magasabb szintű jogszabályok tiszteletben tartása mellett – azon feltételek pontosítása, amelyeket a Bizottság mérlegelési jogkörének gyakorlása során a kiegyenlíthető támogatások összegének kiszámítása során alkalmaz (lásd analógia útján: 2006. március 15-i Daiichi Pharmaceutical kontra Bizottság ítélet, T-26/02, EU:T:2006:75, 49. pont). Ebből következik, hogy amikor a Bizottság iránymutatásokat fogad el, nem térhet el attól a magasabb szintű normától, amelynek alkalmazási feltételeit meghatározza.
- 216 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat szerint a gazdasági szereplőket célzó iránymutatásokhoz hasonló, külső hatások előidézésére vonatkozó magatartási szabályok elfogadásával és közzétételével, ahol az intézmény kijelenti, hogy ezentúl alkalmazni fogja e szabályokat az általuk érintett esetekre, az érintett intézmény korlátozza magát mérlegelési jogköre gyakorlásában, és nem térhet el e szabályoktól anélkül, hogy ne tenné ki magát annak, hogy egyes esetekben az általános jogelvek – mint az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvének – megsértése címén határozatait felülvizsgálják. Következésképpen nem zárható ki, hogy az ilyen általános hatályú magatartási szabályok bizonyos feltételekkel és a tartalmuknak megfelelően joghatást fejthetnek ki (lásd analógia útján: 2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 210. és 211. pont).

- 217 A támogatások összegének kiszámításáról szóló iránymutatás a „G. A támogatás összegéből levonható elemek” címben azt mondja ki, hogy „az egyedüli, általában levonható díjak vagy költségek azok, amelyeket a vizsgálati időszakban közvetlenül a kormánynak fizetnek ki”, hogy „[b]izonyítani kell, hogy ez a kifizetés kötelező a támogatás elnyeréséhez”, valamint hogy „[í]gy a magánfeleknek, pl. az ügyvédeknek, könyvelőknek történő, a támogatásért folyamodáskor felmerült költségek fedezését szolgáló kifizetések nem vonhatók le”.
- 218 E pontosítások összhangban állnak azzal a magasabb szintű normával, amelyet egyértelművé kell tenniük. Először is, az a pontosítás, miszerint bizonyítani kell, hogy a levonható díjak és költségek „kötelező[ek] a támogatás elnyeréséhez”, megfelel az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt feltételnek, amely szerint a levonható díjaknak és költségeknek „szükségszerűen [kell felmerülniük]” ahhoz, hogy a támogatásban részesülhessenek. Másodszor, az a pontosítás, hogy „az egyedüli, általában levonható díjak vagy költségek azok, amelyeket a vizsgálati időszakban közvetlenül a kormánynak fizetnek ki”, szintén összeegyeztethető ezzel a rendelkezéssel. Figyelembe véve a Bizottság e területen fennálló széles mérlegelési mozgásterét, a fenti 24. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bizottság – a felperesek állításával ellentétben – nem korlátozta tévesen a levonható díjakat és költségeket, amikor az iránymutatásban kifejtette, hogy az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett, „minden kérelmezési díj vagy más költség, amely szükségszerűen felmerül a támogatásra való jogosultság megszerzésekor” azon díjakat és költségeket foglalja magában, „amelyeket a vizsgálati időszakban közvetlenül a kormánynak fizetnek ki”.
- 219 Következésképpen a Bizottság helyesen alkalmazta a szállítási költségek levonása iránti kérelemre a megtámadott rendelet (87)–(92) preambulumbekkezdésében a támogatások összegének kiszámításáról szóló iránymutatást.
- 220 Márpedig a jelen ügyben először is a felperesek nem hivatkoznak arra, hogy a biodízel szállításával kapcsolatos szállítási költségeket közvetlenül az indonéz kormányzat részére fizették a vizsgálati időszak során. Másodszor, nem fogadható el az arra alapított érvük, hogy az olajpálma-telepítési alap azon kifizetéseit, amelyeket a biodízel leszállításától tettek függővé, és ezért a kapcsolódó szállítási költségek „szükségszerűen felmerül[tek] a támogatásra való jogosultság megszerzésekor” az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében. E költségek ugyanis kizárólag a felperesek és a Pertamina, illetve az AKR közötti adásvételi szerződés teljesítéséhez kapcsolódtak. Az a tény, hogy a biodízelgyártóknak a kezelő ügynökség részéről történő kifizetésekhez számos igazolást kellett csatolniuk a számlájukhoz, ideértve a szállítási helyre, a szállított biodízel mennyiségére és típusára, valamint a szállítási költségek összegére vonatkozó információkat is, nem jelenti azt, hogy e költségek a támogatások összegének kiszámításáról szóló iránymutatás értelmében véve „a támogatásra való jogosultság megszerzéséhez szükségesek” lennének, és nem változtat e következtetésen.
- 221 Következésképpen ezeket az érveket el kell utasítani.

A támogatás összegének a biodízel teljes forgalmára való felosztásáról

- 222 Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a]mennyiben a támogatás megítélése nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint kerül meghatározásra, a kiegyenlíthető támogatás összegének meghatározásában a teljes támogatási összeget a vizsgált támogatási időszak vonatkozásában az adott esetnek megfelelő módon a termelési, értékesítési vagy szállítási szinteken részarányosan osztják el”.

- 223 A támogatások összegének kiszámításáról szóló iránymutatás „F. Vizsgálati időszak a szubvenció számítása során: betudás kontra elosztás” címben szereplő „b) A szubvenció összegének elosztásához használt nevező” címben található rendelkezésekből az tűnik ki, hogy „ii. A nem exporttal kapcsolatos támogatások esetében az összesített (belső és exporttal kapcsolatos) eladásokat kell nevezőként használni, mivel e támogatásokat mind a belső eladások, mind az exporttal kapcsolatos eladások tekintetében biztosítják.”
- 224 A jelen ügyben az ideiglenes rendelet (81) preambulumbekzdésében – amelyet a megtámadott rendelet (100) preambulumbekzdése megerősített – a Bizottság a támogatások összegét az exportáló gyártóknak a vizsgálati időszak alatt teljesített biodízel-értékesítéséből származó teljes forgalomra osztotta fel, amely magában foglalta a belföldi és az exportértékesítések forgalmát is.
- 225 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nyilvánvaló hibát követett el, amikor az olajpálma-telepítési alap által kapott kifizetések összegét a biodízel értékesítéseinek teljes forgalmára osztotta fel. Álláspontjuk szerint ezeket az összegeket kizárólag az indonéz belföldi piacon történő biodízel-értékesítésekre kellett volna felosztani, mivel csak ezek indokolják az olajpálma-telepítési alap általi kifizetések teljesítését.
- 226 Mindazonáltal, először is, mivel a támogatásokat nem a gyártott, előállított, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották, a Bizottság azáltal, hogy a támogatások összegét a kérdéses termék, azaz a biodízel vizsgálati időszak alatt történő értékesítéséből származó teljes forgalomra osztotta fel, megfelelt az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének. Másodszor, és mivel a jelen ügyben a kérdéses támogatások nem exporttámogatások, a Bizottság a támogatások összegének kiszámításáról szóló iránymutatásnak megfelelően járt el, amikor nevezőként e termék teljes (belső és exporttal kapcsolatos) értékesítéseit használta. Amint azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza, az olajpálma-telepítési alap kifizetésekének hatása nem korlátozódott az indonéz belföldi piacra, hanem a biodízelgyártók támogatásának minősült, és az exportra történő eladások tekintetében is előnyt biztosíthatott számukra. A felperesek által az írásbeli beadványaikban és a tárgyaláson előadott azon érv, amely szerint, ha azt az elvet kell alkalmazni, amely szerint a pénz helyettesíthető dolog, és az előnyt valamennyi értékesítésre fel kell osztani, nem változtat ezen a megállapításon, hanem inkább megerősíti azt. Az ilyen érv ugyanis annak elfogadását jelenti, hogy a felosztást szélesebb alapon kell elvégezni, mint pusztán a biodízel belső piacon történő értékesítése.
- 227 Ebből következik, hogy a biodízel értékesítéseinek teljes forgalmát figyelembe vevő megközelítés megfelelő, és ezért nem tűnik nyilvánvalóan tévesnek.
- 228 Egyébiránt a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettségét azáltal, hogy a megtámadott rendeletben nem adott választ azon érvükre, amely szerint a támogatás összegét a teljes forgalmukra kellett volna felosztani.
- 229 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottságnak nem kell állást foglalnia az érdekeltek által elé terjesztett minden érvet illetően, hanem elég, ha a határozat rendszerét illetően alapvető fontossággal bíró tényeket és jogi érveket ismerteti (2003. március 6-i Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság ítélet, T-228/99 és T-233/99, EU:T:2003:57, 280. pont). Ily módon a Bizottság az ideiglenes vagy a végleges rendelet indokolásában nem köteles válaszolni az érdekeltek által a közigazgatási eljárás során hivatkozott minden ténybeli és jogkérdésre (lásd ebben az értelemben: 2011. október 25-i Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet, T-192/08, EU:T:2011:619, 256. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Egyébiránt a Bizottság a végleges

dömpingellenes vámot kivető rendeletben nem köteles konkrétan megindokolni a közigazgatási eljárás során a felek által előterjesztett különböző érvek figyelmen kívül hagyását. Elég, ha e rendelet világos igazolást tartalmaz az adott ügyben az elemzése tekintetében releváns főbb tényezőket illetően, amennyiben ez az igazolás alkalmas azon indokok megvilágítására, amelyek miatt a Tanács elutasította az e vonatkozásban a felek által a közigazgatási eljárás során előterjesztett releváns érveket (lásd analógia útján: 2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítélet, T-442/12, EU:T:2017:372, 90. pont).

- 230 Ha azonban egy szubvencióellenes ügyben az érdekeltek a közigazgatási eljárás során ragaszkodnak ahhoz, hogy az intézmények által végzett számítások lényeges módszereire vonatkozó válaszokat vagy felvilágosításokat kapjanak, úgy kell tekinteni, hogy az intézményeknek még inkább indokolniuk kell döntésüket oly módon, hogy az érdekeltek megérthessék az így elvégzett számításokat (lásd analógia útján: 2017. július 11-i Viraj Profiles kontra Tanács ítélet, T-67/14, nem tették közzé, EU:T:2017:481, 127. pont). Ezenkívül az aktus indokolásának az aktus szövegében kell szerepelnie, és az – rendkívüli körülményektől eltekintve – nem származhat később, olyan időpontban megadott írásbeli vagy szóbeli magyarázatokból, amelyben az aktust már uniós bíróság előtt keresettel megtámadták (2017. június 1-jei Changmao Biochemical Engineering kontra Tanács ítélet, T-442/12, EU:T:2017:372, 91. pont).
- 231 A jelen ügyben nem vitatott, hogy az egyik felperes a közigazgatási eljárás során másodlagosan arra hivatkozott, hogy a támogatás összegét a teljes, mind a biodízelt, mind a többi terméket magában foglaló forgalmára kell felosztani, és hogy a megtámadott rendelet kifejezetten nem ad választ erre az érvre. Mindazonáltal az ideiglenes rendelet (81) preambulumbekzdésének tanulmányozásából – amelynek elemzését a megtámadott rendelet megerősítette – világosan kitűnik, hogy a felosztásra az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően került sor, amely a teljes támogatás értékének a „kérdéses termék”, vagyis a jelen ügyben a biodízel értékesítési vagy kiviteli szintjére történő felosztását írja elő.
- 232 Ebből következik, hogy ez az indokolás alkalmas azon okok megvilágítására, amelyek miatt a Bizottság a fenti 229. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elutasította a felek által a közigazgatási eljárás során e tekintetben hivatkozott érveket.
- 233 Ezenkívül a támogatás összegének felosztására vonatkozó módszer jogilag megkövetelt módon következik a megtámadott rendelet (100) preambulumbekzdéséből és az ideiglenes rendelet (81) preambulumbekzdéséből, ami lehetővé tette a felperesek számára, hogy jogaik védelme érdekében megismerjék a meghozott intézkedés indokait, az uniós bíróság számára pedig azt, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét, amint az a fenti 225. és azt követő pontokból kitűnik. Következésképpen ezt az érvet a fenti 141. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően el kell utasítani.
- 234 Ennélfogva az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogást el kell utasítani.
- 235 Mivel az ötödik jogalap keretében előterjesztett valamennyi kifogás elutasításra került, e jogalapot el kell utasítani.

A hatodik, az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének és (8) bekezdésének a jelentős kár bekövetkezte lehetősége fennállásának megállapítása során történő megsértésén alapuló jogalapról

- 236 A hatodik jogalap keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 8. cikkének (1) és (8) bekezdését, mivel a jelentős kár bekövetkezte lehetőségének fennállását anélkül állapította meg, hogy megvizsgálta volna az alaprendelet 8. cikkének (8) bekezdésében felsorolt egyes tényezőket, és figyelembe vette volna a benyújtott bizonyítékok összességét.
- 237 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott rendelet (319) és (320) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazatot nem érte jelentős kár a vizsgálati időszak során, még akkor sem, ha az említett gazdasági ágazat nem volt szilárd. Mindazonáltal úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben az említett gazdasági ágazatot érintő jelentős kár bekövetkeztének lehetősége áll fenn.
- 238 E tekintetben előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének d) pontja szerint a „kár”, amennyiben másként nincs meghatározva, az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős mértékű kárt, vagy ágazatot érintő jelentős mértékű kár bekövetkeztének lehetőségét jelenti, és e fogalom értelmezése kapcsán visszautal a 8. cikk rendelkezéseire.
- 239 E rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szabályozza a kár fennállásának megállapítását. Ennek egyrészt a támogatott behozatal mennyiségére és a támogatott behozatalnak az Unió piacain forgalmazott hasonló termékek áraira gyakorolt hatásaira, másrészt az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásaira vonatkozó objektív vizsgálatot kell tartalmaznia.
- 240 Az alaprendelet 8. cikkének (8) bekezdése szabályozza „[a] jelentős mértékű kár bekövetkezése lehetőségének [meghatározását]”. Itt pontosítják, hogy e meghatározásnak tényeken, és nem csupán állításokon, feltevéseken vagy távoli eshetőségeken kell alapulnia, valamint hogy a körülmények olyan megváltozásának, amely egy támogatás általi károkozás bekövetkeztéhez vezethet, egyértelműnek és azonnal felismerhetőnek kell lennie. Ebből következik, hogy a kár bekövetkeztére vonatkozó lehetőség megállapításának egyértelműen kell következnie az ügy tényállásából. Ebből az is levonható, hogy a fenyegető kárnak rövid időn belül be kell következnie (lásd analógia útján: 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet, T-528/09, EU:T:2014:35, 54. pont).
- 241 E rendelkezés nem kimerítő jelleggel felsorolja a jelentős kár bekövetkeztére vonatkozó lehetőség megállapítása során figyelembe veendő tényezőket (lásd analógia útján: Mengozzi főtanácsnok ArcelorMittal Tubular Products Ostrava és társai kontra Tanács és Tanács kontra Hubei Xinyegang Steel ügyre vonatkozó indítvány, C-186/14 P és C-193/14 P, EU:C:2015:767, 44. pont), vagyis olyan tényezőket, mint:

„a) a kérdéses támogatás vagy támogatások jellegét és a támogatások feltételezhető, kereskedelemre gyakorolt hatását;

b) a támogatott behozatal mennyiségének számottevő növekedését az uniós piacon, ami a behozatal valószínűsíthető jelentős mértékű növekedését jelezheti;

c) azt, hogy van-e az exportőr részéről megfelelő nagyságú lekötetlen kapacitás vagy az ilyen kapacitásokban jelentkező hirtelen bekövetkező számottevő növekedés, ami az uniós piacokra irányuló támogatott kivitel mennyiségének számottevő növekedésére utal, figyelembe véve az exporttöbblet felvételére alkalmas egyéb exportpiacok elérhetőségét is;

d) azt a tényezőt, hogy a behozatal olyan árszinten lép-e be, amely alkalmas arra, hogy jelentős mértékben lenyomja az árakat vagy megakadályozza olyan áremelések alkalmazását, amelyek alkalmazására egyébként sor került volna, és feltehetően növelik a további behozatal iránti keresletet;

e) a vizsgálat alá vetett termékből tartott készleteket.”

242 Az alaprendelet 8. cikkének (8) bekezdése azt is pontosítja, hogy e tényezők egyike sem nyújthat önmagában a döntéshozatalhoz elegendő útmutatást, azonban a figyelembe vett tényezőknek összességükben azt a megállapítást kell eredményezniük, hogy fennáll a további támogatott kivitel beérkezésének a közvetlen veszélye, és védintézkedések megtételének hiányában jelentős mértékű kár következhet be.

243 Ezenkívül a Bíróság már pontosította, hogy a kár bekövetkeztére vonatkozó lehetőség fennállását, akárcsak a kár fennállását, a szubvencióellenes intézkedés elfogadásának időpontjában kell megállapítani, tekintettel az uniós gazdasági ágazat ezen időpontban fennálló helyzetére. Csak ezen állapotra tekintettel tudják ugyanis az uniós intézmények megállapítani, hogy a jövőbeli támogatott behozatal közeli növekedése ezen ágazat számára jelentős kárt okoz-e abban az esetben, ha nem kerül sor kereskedelempolitikai védintézkedések meghozatalára. Az uniós intézmények azonban jogosultak arra, hogy bizonyos körülmények között figyelembe vegyék a vizsgálati időszak utáni adatokat (lásd analógia útján: 2021. február 4-i eurocylinder systems ítélet, C-324/19, EU:C:2021:94, 40. és 41. pont).

244 E tekintetben emlékeztetni kell arra is, hogy a fenti 24. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az Unió intézményei széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Ezen összefüggésre figyelemmel meg kell állapítani, hogy a kár bekövetkezte lehetőségének fennállására vonatkozó vizsgálat összetett gazdasági kérdések értékelését feltételezi, következésképpen ezen értékelés bírósági felülvizsgálatának a jogszabályok tiszteletben tartásának, a vitatott döntés meghozatalánál figyelembe vett tények valódiságának vizsgálatára, valamint a tények értékelésében való nyilvánvaló tévedés hiányának, illetve a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára kell szorítkoznia. E korlátozott bírósági felülvizsgálat nem jelenti azt, hogy az uniós bíróság nem vizsgálhatja felül a gazdasági jellegű tényeknek az intézmények általi értelmezését (lásd analógia útján: 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet, T-528/09, EU:T:2014:35, 53. pont). Közelebbről a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd analógia útján: 2018. október 18-i Gul Ahmed Textile Mills kontra Tanács, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 64. pont).

245 Ezenkívül a Bizottságnak az uniós gazdasági ágazat helyzetére vonatkozó, az uniós gazdasági ágazatnak okozott, az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett jelentős kár bekövetkeztének lehetőségére vonatkozó elemzés keretében levont következtetése főszabály

szerint releváns az e rendelet 8. cikkének (8) bekezdése értelmében vett, az ezen gazdasági ágazatot érő jelentős kárral való fenyegetés elemzése keretében (lásd analógia útján: 2021. február 4-i eurocylinder systems ítélet, C-324/19, EU:C:2021:94, 42. pont).

246 Ezen elvek fényében kell megvizsgálni, hogy a Bizottság megsértette-e a 8. cikk (1) és (8) bekezdését, amikor a megtámadott rendelet (405) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy a vizsgálati időszak alatt az Indonéziából származó behozatal miatt az uniós gazdasági ágazatban fennállt a jelentős kár bekövetkeztének lehetősége.

Az uniós gazdasági ágazat helyzetéről

247 Annak megállapításához, hogy az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszak során nem volt szilárd, a Bizottság az ideiglenes rendelet (309)–(340) preambulumbekkezdésében több mikro- és makrogazdasági mutatót is figyelembe vett, és a megtámadott rendelet – amelyben a (321)–(341) preambulumbekkezdés keretében a vizsgálati időszakot követő gazdasági mutatókat is megvizsgált – a (279)–(317) preambulumbekkezdésében megerősítette ezt az elemzést.

248 A felperesek, anélkül hogy megkérdőjeleznék a Bizottság által felhasznált adatok hitelességét, úgy érvelnek, hogy a bizonyos pozitív tendenciákat mutató mikro- és makrogazdasági mutatók fényében a Bizottság tévesen állítja, hogy az uniós gazdasági ágazat kényes helyzetben volt.

249 Elsősorban, a makrogazdasági mutatókat illetően a felperesek először is előadják, hogy az uniós termelés, a termelési kapacitás és a kapacitáskihasználás nőtt 2015 és a vizsgálati időszak között.

250 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes rendelet (268) preambulumbekkezdésében szereplő 3. táblázatból kitűnik, hogy a 2015 és 2017 közötti növekedést követően az uniós termelés szinte stabil maradt 2017 és a vizsgálati időszak között (13 071 053 tonnáról 13 140 582 tonnára történő növekedés volt megfigyelhető, ami 111-es stabil indexet jelent), míg az uniós felhasználás az ideiglenes rendelet (271) preambulumbekkezdésének 4. táblázatában foglaltak szerint jelentősen nőtt (14 202 128 tonnáról 15 634 102 tonnára, ami 10,08%-os növekedést jelent). Ebből következik, hogy az uniós termelés nem az uniós felhasználás, tehát a kereslet növekedését követte. Az ideiglenes rendelet (309) preambulumbekkezdésében található 8. táblázatból látható továbbá, hogy az uniós termelési kapacitás tekintetében enyhe növekedés volt megfigyelhető 2017 és a vizsgálati időszak között (16 594 853 tonnáról 17 031 230 tonnára), míg a kapacitáskihasználás a 2015-ben, 2016-ban és 2017-ben történt növekedést követően 2017 és a vizsgálati időszak között enyhén csökkent.

251 Ezen adatok alapján a Bizottság az ideiglenes rendelet (310) preambulumbekkezdésében úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitásának növekedése jelentősen alacsonyabb volt a keresleténél, mivel az említett gazdasági ágazat a támogatott behozatal jelentős növekedése miatt csak nagyon korlátozott mértékben tudta kihasználni a piaci növekedés előnyeit.

252 Mivel e megállapítás megfelel az elemzett adatoknak, és mivel alátámasztja azt a következtetést, hogy az uniós gazdasági ágazat kényes helyzetben volt, a felperesek első érvét el kell utasítani.

253 Másodszor, a felperesek arra hivatkoznak, hogy az értékesítések volumene nőtt.

254 Mindazonáltal az ideiglenes rendelet (314) preambulumbekkezdésében szereplő 9. táblázatból egyértelműen kitűnik, hogy bár az uniós piacon az értékesítések volumene 2015 és 2017 között nőtt, ezek az értékesítések 2017 és a vizsgálati időszak között csökkentek, amely időszak – amint

azt a Bizottság az ideiglenes rendelet (317) preambulumbekzdésében megjegyzi – megfelelt az Indonéziából érkező behozatalt terhelő vámok megszüntetésének. Ennélfogva a felperesek ezen érvét el kell utasítani.

- 255 Harmadszor, a felperesek azt állítják, hogy az uniós gazdasági ágazat magas, 81 és 95% közötti piaci részesedést őrzött meg.
- 256 Meg kell azonban állapítani, hogy az ideiglenes rendelet (314) preambulumbekzdésében szereplő 9. táblázatból kitűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 2017 és a vizsgálati időszak között jelentősen csökkent (91,6%-ról 81,5%-ra). A Bizottság az említett rendelet (317) preambulumbekzdésében kifejti – és a felperesek nem kérdőjelezik meg ezt a kérdést –, hogy ez a csökkenés az Indonéziából érkező behozatalt terhelő vámok eltörlésével magyarázható, amely a vizsgálati időszak során, 2018 márciusában módosította a piaci helyzetet. Ezen adatokra tekintettel a felperesek ezen érvét el kell utasítani.
- 257 Negyedszer, a felperesek előadják, hogy a foglalkoztatás és a termelékenység kedvező tendenciákat mutat.
- 258 Az ideiglenes rendelet (319) preambulumbekzdésében szereplő 10. táblázatból ugyanis kitűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat munkavállalóinak száma 2015 és a vizsgálati időszak között enyhén növekedett (78 munkavállalóval). A termelékenység azonban 2017 és a vizsgálati időszak között csökkent (az alkalmazottankénti 4782 tonnáról 4625 tonnára). Ebből következik, hogy a munkavállalók számának enyhe növekedése önmagában nem elegendő ahhoz, hogy érvénytelenítse a Bizottság makrogazdasági mutatók összességéből levont következtetéseit. Az ítélezési gyakorlat szerint ugyanis, noha az intézmények vizsgálatának arra a következtetésre kell vezetnie, hogy a kár bekövetkeztenek veszélye jelentős, nem követelmény, hogy valamennyi releváns gazdasági tényező és mutató negatív tendenciát bizonyítson (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2018. április 23-i Shanxi Taigang Stainless Steel kontra Bizottság ítélet, T-675/15, nem tették közzé, EU:T:2018:209, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 259 Ebből következik, hogy a felperesek ezen érveit el kell utasítani.
- 260 Másodsorban, a mikrogazdasági mutatókat illetően a felperesek először is azt állítják, hogy az uniós eladási árak nőttek.
- 261 Márpedig meg kell állapítani, hogy az ideiglenes rendelet (325) preambulumbekzdésében szereplő 11. táblázatból kitűnik, hogy miután 2015 és 2017 között, vagyis abban az időszakban, amikor az Indonéziából származó behozatalra vonatkozó vámok fennálltak, az árak nőttek, azok 2017 és a vizsgálati időszak között 832 euróról 794 euróra csökkentek. Ennélfogva a felperesek ezen érvét el kell utasítani.
- 262 Másodsor a felperesek előadják, hogy a termelési költségek 2017 óta csökkentek.
- 263 Az ideiglenes rendelet (325) preambulumbekzdésének 11. táblázatából ugyanis kiderül, hogy a termelési költségek 2017 és a vizsgálati időszak között tonnánként 827 euróról 791 euróra csökkentek. E táblázat adatainak összességéből, különösen az eladási ár csökkenéséből azonban az következik, hogy az uniós gazdasági ágazat nem részesülhetett e költségcsökkenésben, mivel ezt a

költségcsökkenést teljes mértékben tovább kellett háritania a fogyasztóira, amint azt a Bizottság az ideiglenes rendelet (328) preambulumbekzdésében helyesen megjegyzi. Ennélfogva a felperesek ezen érvét el kell utasítani.

- 264 Harmadszor, a felperesek azt állítják, hogy a pénzforgalmi mutatók, az értékesítések jövedelmezősége és a beruházások megtérülése pozitívan változott.
- 265 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ideiglenes rendelet (334) preambulumbekzdésében szereplő 14. táblázatból kitűnik, hogy a pénzforgalom 2015 és 2017 között nőtt (2016 és 2017 között jelentős mértékben), majd visszaesett a 2016-os szintekre. A felperesek állításával ellentétben tehát nem lehet pozitív változásra következtetni.
- 266 Ami a beruházások megtérülését illeti, az 2015 és 2016 között jelentős növekedést mutatott, majd viszonylag stabil maradt (2016-ban 18%, 2017-ben 16%, a vizsgálati időszak során pedig 17%). A beruházások megtérülésének ez a stabilizálódása, valamint a független vevők részére történő uniós értékesítések jövedelmezőségének 2017-ben és a vizsgálati időszak alatt elért 0,8%-os szinten történő stabilizálódása, ami továbbra is alacsony arány, azonban nem kérdőjelezi meg a Bizottságnak az uniós gazdasági ágazat helyzetére vonatkozó, az összes vonatkozó körülményre alapozott következtetéseit.
- 267 Ami a vizsgálatot követő adatokat illeti, a felperesek arra hivatkoznak, hogy azok nem reprezentatívak, és érvényes következtetések levonása érdekében nem lehet rájuk hivatkozni.
- 268 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélezési gyakorlat szerint a vizsgálati időszak utáni adatok bizonyos körülmények közötti figyelembevételére való jogosultság nem a kár megállapítására, hanem a kár bekövetkezte lehetőségének megállapítására vonatkozó vizsgálatok keretében áll fenn, amely a jellegéből adódóan egy előretekintő elemzést foglal magában. Ezek az adatok tehát felhasználhatók az ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről szóló bizottsági rendeletben szereplő előrejelzések megerősítéséhez vagy cáfolatához, és az első esetben végleges kiegyenlítő vám kivetéséhez. Azonban a vizsgálati időszak utáni adatok uniós intézmények általi felhasználása nem mentesülhet az uniós bíróság általi felülvizsgálat alól (lásd analógia útján: 2021. február 4-i eurocylinder systems ítélet, C-324/19, EU:C:2021:94, 41. pont).
- 269 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott rendelet (321)–(341) preambulumbekzdésében megvizsgálta a 2018 októbere és 2019 júniusa közötti időszakra vonatkozó adatokat (a továbbiakban: a vizsgálatot követő időszak), és megállapította, hogy a vizsgálatot követő időszakban az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete tovább romlott.
- 270 A felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem reprezentatív adatokat használt fel, mivel először is a megtámadott rendelet megemlíti, hogy a vizsgálatot követő kilenc hónapból négyet illetően az adatok tévesek voltak, másodsor pedig a megtámadott rendelet (322) preambulumbekzdése megállapítja, hogy a „vizsgálati időszakra vonatkozó számadatok [...] közvetlenül nem hasonlíthatók össze a vizsgálati időszak utáni időszak adataival”.
- 271 A felperesek ezen állításai nem megalapozottak. A Bizottság ugyanis gondot fordított azon körülmények pontosítására, amelyek lehetővé teszik a vizsgálatot követő időszakra vonatkozó adatok reprezentativitásának viszonylagossá tételét vagy azok relevanciájának igazolását. Először is, a megtámadott rendelet (331) preambulumbekzdésében kifejtette, hogy 2018–2019 telén a nagyobb nyereség kivételes volt, mivel a nagyobb nyereséget egy mintában szereplő vállalat rögzítette, amely képes volt kihasználni a régió átmeneti ellátáshiányát, amely lehetővé tette

számára, hogy ebben az időszakban növelje árait és így a nyereségét is. Másodszor, a Bizottság az említett rendelet (322) preambulumbekzdésében hangsúlyozta, hogy a vizsgálati időszakra vonatkozó számadatok közvetlenül nem hasonlíthatók össze a vizsgálati időszak utáni időszak adataival. Így rámutatott egyrészt arra, hogy figyelemmel a vizsgálat tekintetében előírt határidőkre, bizonyos makrogazdasági mutatókat csak a mintába felvett uniós gyártók tekintetében lehetett elemezni. Másrészt a vizsgálati időszak tizenkét hónapját a vizsgálati időszakot követő kilenc hónappal hasonlította össze, mivel a vizsgálatot követő tizenkét hónapos időszakra vonatkozó adatok még nem álltak rendelkezésre.

- 272 Ebből következik, hogy ezek az adatok felhasználhatók az ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről szóló bizottsági rendeletben szereplő előrejelzések megerősítésére vagy cáfolására annak érdekében, hogy végleges kiegyenlítő vámot lehessen kivetni, a fenti 268. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően.
- 273 A fentiek összességére tekintettel el kell utasítani a felperesek érveit, anélkül hogy határozni kellene az elfogadhatóságuknak a Bizottság által hallgatólagosan tárgyalt kérdésről, amely szerint ezeket az érveket első alkalommal a válasz szakaszában hozták fel (lásd ebben az értelemben: 2017. április 5-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, T-344/15, EU:T:2017:250, 92. pont).

A szóban forgó támogatások jellegéről és az általuk kiváltott kereskedelmi hatásokról

- 274 A felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a felperesek és a többi fél által a szóban forgó támogatások jellegét és hatásait illetően szolgáltatott bizonyítékokat. Ezek az elemek egyrészt azt bizonyították, hogy a CPO állítólagos, a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében történő értékesítése már nem járt kereskedelmi hatással, mivel 2018 decemberében már nem alkalmazták az exportvámot és az exportilletéket, másrészt pedig, hogy az olajpálma-telepítési alap programja alapján teljesített kifizetések 2018 szeptembere és decembere között nullára csökkentek, majd 2019 januárjától alacsonyabb szinten folytatódtak, és nem gyakoroltak kereskedelmi hatást az indonéz biodízelgyártók exporttevékenységére sem. Ezenkívül az olajpálmatelepítési alaphól származó bármilyen előnyt kizárólag a biodízel belső piacon történő értékesítésére kell felosztani.
- 275 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék az első, a harmadik, illetve a negyedik jogalap keretében elutasította a felperesek azon érveit, amelyek a Bizottságnak az áralákínálásra, a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében történő szolgáltatására és a támogatás olajpálma-telepítési alaphól származó közvetlen transzfer formájában való fennállására vonatkozó következtetéseiértékelésére irányulnak. A támogatás összegének a biodízel teljes forgalmára vonatkozó felosztására vonatkozó érveket a Törvényszék az ötödik jogalap keretében elutasította.
- 276 E körülmények között a felperesek által előadott, az exportvám nullában való rögzítésével, az exportilleték 2018 decembere óta történő felfüggesztésével és az olajpálma-telepítési alap programja alapján teljesített kifizetések ingadozásával kapcsolatos tények – amelyek mindegyike a vizsgálatot követő időszakra vonatkozik – nem érvényteleníthetik a Bizottság azon következtetését, amely szerint az indonéz kormányzat számos intézkedés révén torzította a CPO belföldi piacát Indonéziában, és mesterségesen alacsonyan tartotta a CPO árát a biodízel-ágazat javára (lásd az ideiglenes rendelet (80), (162), (172), (190) és (203) preambulumbekzdését).

277 Ennélfogva a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a megtámadott rendelet (343) preambulumbekzdésében megállapította – amint azt az ideiglenes rendelet (349) preambulumbekzdésében kiemelte –, hogy a szóban forgó támogatások alkalmasak arra, hogy olyan árszinten tartsák fenn az indonéz biodízel exportját, amely még hátrányosabban érinti az uniós gazdasági ágazatot, megerősítve ezáltal az ideiglenes rendelet (350) preambulumbekzdésében szereplő azon értékelést, amely szerint az indonéz kormányzat által hozott intézkedések befolyásolták az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetét.

A támogatott behozatal növekedésének mértékéről

278 A felperesek azt állítják, hogy a vizsgálatot követő időszakra vonatkozó adatok nem mutatnak növekedést az indonéz biodízel uniós piacra való behozatala tekintetében, következésképpen kevésbé valószínű, hogy a jövőben ilyen növekedés következne be.

279 Meg kell azonban állapítani, és a felperesek nem kérdőjelezik meg ezen adatok pontosságát, hogy a megtámadott rendelet (353) preambulumbekzdésében szereplő 4. táblázatból kitűnik, hogy az Indonéziából származó behozatal a vizsgálatot követő időszak első három negyedében jelentősebb volt (581 078 tonna), mint a vizsgálati időszak négy negyedében (516 068 tonna). A felperesek azon érve, amely szerint a vizsgálatot követő időszakban a behozatok negyedéves mennyisége alacsonyabb volt, mint 2018 harmadik negyedében, nem érvénytelenítheti a Bizottság importnövekedés mértékére vonatkozó következtetéseit. Amint ugyanis azt a Bizottság a megtámadott rendelet (355) preambulumbekzdésében helyesen hangsúlyozza, a vizsgálati időszakot követő első három negyedév a szezonális különbségek miatt nem hasonlítható össze közvetlenül a vizsgálati időszak utolsó három negyedével, és a 2018. év harmadik negyedévi csúcsmennyisége (263 678 tonna) nem hasonlítható össze 2019 harmadik negyedével, mivel az ideiglenes vámok kivetése az e negyedévben megvalósult behozatalt érinti.

280 Következésképpen el kell utasítani a felperesek azon állításait, amelyek szerint a vizsgálatot követő időszakra vonatkozó adatok egyáltalán nem mutatnak növekedést a behozatal tekintetében.

281 A felperesek előadják továbbá, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2018. L 328., 82. o.; helyesbítések: HL 2020. L 303., 23. o.; HL 2020. L 311., 11. o.; HL 2022. L 41., 37. o.) elfogadása korlátozza a PME behozatalt.

282 E tekintetben meg kell állapítani, hogy ezt az irányelvet a vizsgálati időszakot követően fogadták el, valamint hogy annak átültetési határideje a 36. cikke (1) bekezdésének megfelelően csak 2021. június 30-án járt le. Továbbá az említett irányelv 26. cikkének (2) bekezdése alapján 2023. december 31-től ugyanezen irányelv 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően fokozatosan bevezetésre kerül „a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében magas kockázatot jelentő, azon élelmiszer- vagy takarmánynövény-alapú bioüzemanyagokból, folyékony bio-energiahordozókból és biomasszából előállított üzemanyagok [behozatalának teljes korlátozása], amely élelmiszer- vagy takarmánynövények esetében jelentős a nagy szénkészletekkel rendelkező földterületekre való termőterület-kiterjesztés megfigyelt mértéke”. Ennélfogva a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a megtámadott rendelet (360) preambulumbekzdésében úgy ítélte meg, hogy ezen irányelv hatása nem volt előre jelezhető, és „nem érinti az Indonéziából származó, a közeljövőben az uniós gazdasági ágazatra jelentett kárveszélyre vonatkozó jelenlegi elemzést”.

283 Ennélfogva a felperesek érveit el kell utasítani.

Az exportőr elegendő és szabadon rendelkezésre álló kapacitásáról

- 284 Az indonéz exportőrök szabad gyártókapacitásával kapcsolatban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság ellentmondásos információkat kapott az indonéz kormányzattól és az EBB-től, és hogy úgy döntött, hogy az EBB által beszerzett információkra, valamint az indonéz bioüzemanyagokra vonatkozó, 2019. évi „US Gain–Jakarta” jelentésre támaszkodik. E körülmények között a Bizottságnak arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy az e tárgyban rendelkezésre álló bizonyítékok kevésbé meggyőzőek.
- 285 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 244. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valóságosságát, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is felül kell vizsgálnia, hogy e bizonyítékok alkotják-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, és alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket.
- 286 E tekintetben meg kell állapítani, hogy amikor az intézmények az uniós ágazatot érintő jelentős kár bekövetkezéne lehetőségét értékelik, figyelembe véve a termelési kapacitások és az export növekedését az exportáló országokban, nemcsak más exportpiacokat kell figyelembe venniük, hanem a belső fogyasztás esetleges megváltozását is az exportáló országban (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2014. január 29-i Hubei Xinyegang Steel kontra Tanács ítélet, T-528/09, EU:T:2014:35, 81. pont).
- 287 A jelen ügyben a felperesek nem kérdőjelezik meg a Bizottságnak az ideiglenes rendelet (353) és (354) preambulumbekzdésében tett, az indonéz kormányzat által szolgáltatott információkon alapuló megállapításait, amelyek szerint az indonéz biodízelgyártók termelési kapacitása körülbelül 300%-kal messze meghaladja a belső keresletet, és hogy az indonéz gyártók kihasználatlan kapacitását a vizsgálati időszak során az uniós felhasználás körülbelül 40%-ára becsülték. A felperesek nem vitatják a Bizottságnak a megtámadott rendelet (373) preambulumbekzdésében szereplő azon megállapítását sem, amely szerint a 2019. évi „USA GAIN–Jakarta” jelentés szerint az indonéziai biodízel-előállítási kapacitás 2019 és 2021 között várhatóan 11,5 milliárd literről 13 milliárd literre emelkedik.
- 288 A felperesek előadják, hogy az indonéz kormányzat olyan információkat szolgáltatott, amelyek a 2019. évre várható 85%-os kapacitásfelhasználásra utaltak. Márpedig az indonéz kormányzat 2019. szeptember 6-i érveinek tanulmányozásából kitűnik, hogy a felperesek által hivatkozott 2019. évi 85%-os kapacitásfelhasználás a 2019 januárja és májusa közötti időszakra rendelkezésre álló adatok extrapolációjából ered, és a termelés belső és külső kereslet által felhasznált részére vonatkozik. A felperesek nem fejtik ki pontosan, hogy ezek az adatok hogyan kérdőjelezik meg a Bizottság következtetéseit. Ezenkívül 2019-ben a termelési kapacitások 15%-a még a felperesek által előterjesztett esetben is felhasználatlanul maradt.
- 289 A felperesek azt is előadják, hogy az indonéz kormányzat olyan információkat szolgáltatott, amelyek annak bizonyítására irányultak, hogy Indonézia 2020-ban a kötelező, úgynevezett „B20” keverékről, vagyis a 20%-ban biodízelt tartalmazó biodízel és ásványi dízel keverékéből a 30%-ban biodízelt tartalmazó „B30” keverékre tért át, ami felemészti az indonéz gyártók szabadon rendelkezésre álló teljes kapacitását. A Bizottság tehát tévesen értett egyet az EBB-vel, amely azt állította, hogy a „B20” keverési kötelezettség végrehajtása problémákat okozott, és hogy a „B20” keverési kötelezettségről a „B30” keverékre való áttérés hasonló problémákat vethet fel.

- 290 A felperesek konkrétan azzal érvelnek, hogy a 2019. évi „USA GAIN–Jakarta” jelentésből kitűnik, hogy a „B20” keverési kötelezettséget csak 2018 szeptemberében terjesztették ki a közszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá nem tartozó közlekedési ágazatra, ami 2019-ben a helyi biodízel-felhasználás 54%-os növekedését eredményezte, és hogy a keverési arány 2017 óta exponenciális emelkedést mutatott (a 2017-es 8,2%-ról 2018-ban 12,7%-ra, majd 2019-ben 19,9%-ra nőtt). Az említett jelentésben szereplő nyilatkozatok azt állítják, hogy a „B30” keverési kötelezettség végrehajtását 2020-ra irányozták elő.
- 291 A megtámadott rendelet (374)–(376) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság tudomásul vette az indonéz kormányzat észrevételeit a „B20” keverési kötelezettségről a „B30” keverési kötelezettségre való átállással kapcsolatban.
- 292 A Bizottság azonban a megtámadott rendelet (382) preambulumbekzdésében megjegyezte, hogy a 2019. évi „USA–Jakarta GAIN” jelentés szerint a B20 keverési kötelezettséget, amely már 2016-ban kötelező célérték volt, először csak 2019-ben, azaz három évvel a kitűzött határidő után lehetett teljesíteni. A felperesek beadványaikban elfogadják ezen információ pontosságát.
- 293 A megtámadott rendelet (376) preambulumbekzdéséből az is kitűnik, hogy a Bizottság megvizsgálta az indonéz kormányzat által az EBB által a 2019. április 29-i észrevételeiben szolgáltatott információkkal kapcsolatban szolgáltatott adatokat, amelyek szerint az indonéz gazdasági szereplők nehézségekbe ütköztek a forgalmazás, a tárolási és keverési infrastruktúra rendelkezésre állása és a „B20” kötelezettség végrehajtása terén, valamint hogy e kötelezettség célja inkább az ásványidízel-behozatal csökkentése volt, mintsem a más piacokra irányuló biodízel-kivitel csökkentése. A Bizottság a megtámadott rendelet (377) preambulumbekzdésében figyelembe vette az EBB által szolgáltatott azon információkat is, amelyek azt bizonyítják, hogy a „B30” keverési kötelezettség végrehajtása időt vesz igénybe.
- 294 Ami az arra vonatkozó lehetőséget illeti, hogy a keverési arányokat egyetlen év alatt 30%-ra emelik, a Bizottság a megtámadott rendelet (383) preambulumbekzdésében úgy ítélte meg, hogy a keverési arány 2011 óta bekövetkezett növekedését figyelembe véve a 19,9%-ról 30%-ra való emelés rendkívül ambiciózusnak tűnik.
- 295 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint arra a felperesek hivatkoznak (lásd a fenti 290. pontot) – a keverési arány legjelentősebb emelésére 2018 és 2019 között került sor, amikor az arány 12,7%-ról 19,9%-ra emelkedett. Márpedig ez a 7,2 százalékpontos növekedés egyértelműen alacsonyabb volt a „B30” keverési kötelezettség az egyetlen év alatt történő eléréséhez szükséges 10 százalékpontnál.
- 296 A fenti észrevételekre tekintettel a Bizottság teljesítette a jelen ügy minden lényeges elemével kapcsolatos gondos és részrehajlás nélküli vizsgálatra vonatkozó kötelezettségét (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2009. március 10-i Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP kontra Tanács ítélet, T-249/06, EU:T:2009:62, 53. pont), és nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül állapította meg a megtámadott rendelet (384) preambulumbekzdésében, hogy nem valószínű, hogy a „B30” kötelezettség a közeljövőben teljesülni fog, és a közeljövőben jelentős hatást gyakorol majd az Indonéziában rendelkezésre álló szabad kapacitásra.
- 297 Meg kell állapítani, hogy a felperesek nem szolgáltak elegendő bizonyítékkal ahhoz, hogy kétségbe vonják a tényekre vonatkozó, a keverési kötelezettséget illetően a megtámadott rendeletben lefolytatott értékelések hihetőségét. Márpedig mivel az ilyen bizonyíték szükséges annak alátámasztásához, hogy valamely uniós intézmény olyan nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el,

amely indokolhatja a jogi aktus megsemmisítését (lásd analógia útján: 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-444/11, EU:T:2014:773, 62. pont), e körülmények elegendőek a felperesek ezen érveinek elutasításához.

A támogatott behozatal árszintjéről

- 298 A felperesek azt állítják, hogy a támogatott behozatal árszintjét illetően a Bizottság meglegedett azzal, hogy utaljon az áralakínálással kapcsolatos következtetéseire, amelyek – amint az az első jogalap keretében bizonyítást nyert – nem felelnek meg az alaprendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt követelményeknek. Ráadásul az Indonéziából származó behozatal nem gyakorol nyomást az uniós árakra.
- 299 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felperesek által az első jogalap keretében előadott, annak bizonyítására irányuló érveket, hogy a Bizottság az áralakínálás meghatározása során megsértette az alaprendelet 8. cikkének (1) és (2) bekezdését, és hogy a Bizottság tévesen állapította meg, hogy az Indonéziából származó biodízel behozatala nyomást gyakorolt az uniós árakra, a Törvényszék teljes egészében elutasította. Ezenkívül az ideiglenes rendelet (283) preambulumbekzdésében szereplő 7. táblázatból kitűnik, és azt a felperesek sem vitatták, hogy az Indonéziából származó biodízel behozatali ára a vizsgálati időszakban tonnánként 671 euró volt, míg, amint az az ideiglenes rendelet (325) preambulumbekzdésében szereplő 11. táblázatból kitűnik, az Unión belüli átlagos értékesítési ár tonnánként 832 euróról tonnánként 794 euróra csökkent 2017 és a vizsgálati időszak között.
- 300 Következésképpen a felperesek ezen érveit és ennél fogva a hatodik jogalapot el kell utasítani.

A hetedik, a felperesek védelemhez való jogának megsértésére alapított jogalapról

- 301 Hetedik jogalapjuk keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy bizonyos információkat csak a megtámadott rendeletben közöltek velük, megfosztva őket ezáltal attól a lehetőségtől, hogy ezzel kapcsolatban észrevételeket tegyenek. A felperesek szerint nem zárható ki, hogy ha előterjeszthették volna az e pontokra vonatkozó észrevételeiket, az eljárás eltérő eredményre vezethetett volna.
- 302 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az uniós jog alapvető elvei közé tartozik a védelemhez való jog tiszteletben tartása minden olyan eljárásban, amely valamely személlyel szemben indult, és e személyre nézve kedvezőtlen intézkedéshez vezethet, és ezt a jogot még a szóban forgó eljárásra vonatkozó szabályozás hiányában is biztosítani kell (lásd: 2009. október 1-jei Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware kontra Tanács ítélet, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 303 Ezen elv szerint az érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy hasznos módon kifejtsek a hivatkozott tények és körülmények helytállóságával és relevanciájával kapcsolatos, valamint a Bizottság által a támogatási magatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozóan tett állításnak az alátámasztására felhasznált bizonyítékokkal kapcsolatos álláspontjukat (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76. pont; 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítélet, T-35/01, EU:T:2004:317, 289. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 304 Jóllehet a védelemhez való jog tiszteletben tartása kétségtelenül alapvető jelentőséggel bír a szubvencióellenes eljárásokban (lásd analógia útján: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), az e jogok tiszteletben tartásához kapcsolódó szabálytalanság fennállása csak abban az esetben vezethet a kiegyenlítő vám kivetését elrendelő rendelet megsemmisítéséhez, ha e szabálytalanság folytán fennáll annak a lehetősége, hogy a közigazgatási eljárás más eredménnyel zárult volna, ami így ténylegesen érintette volna a felperes védelemhez való jogait (lásd: 2019. április 10-i Jindal Saw és Jindal Saw Italia kontra Bizottság ítélet, T-300/16, EU:T:2019:235, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 305 Az ítélkezési gyakorlat szerint a felperes nem kötelezhető annak bizonyítására, hogy az intézmények határozata eltérő lett volna, hanem csak azt kell bizonyítania, hogy ez a lehetőség nem zárható ki teljes mértékben, mivel a védelemhez való jogot ily módon konkrétan érintő eljárási szabálytalanság hiányában jobban tudta volna biztosítani a védelmét (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NRTP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78. és 79. pont).
- 306 Ezen elvek fényében kell megvizsgálni, hogy megsértették-e a felperesek védelemhez való jogát a vizsgálati eljárás során.
- 307 Elsősorban, a felperesek azt róják fel a Bizottságnak, hogy a megtámadott rendelet (230)–(233) preambulumbekzdésében új megállapításokat tett a biodízel iránti keresletnek az uniós biodízel piacon történt árváltozásokra való csekély érzékenységre vonatkozóan, megerősítve, hogy a biodízel alacsony ára nem eredményezi a felhasználás növekedését, és hogy így az árverseny a felhasznált nyersanyagoktól függetlenül zéró összegű játszma.
- 308 Ezen érvet el kell utasítani. A megtámadott rendelet (230)–(233) preambulumbekzdésében szereplő megállapításokkal a Bizottság pontosította először is az ideiglenes rendelet (289) preambulumbekzdésében adott magyarázatok – vagyis, hogy „a biodízelt vásárló végső fogyasztó legtöbbször nincs tisztában az előállítás során használt alapanyagokkal, vagy az nem érdekli, inkább az az elvárása, hogy a termék megfeleljen egy bizonyos maximális CFPP-szintnek” –, ezt követően pedig az említett rendeletet (299) preambulumbekzdésében adott magyarázatok – vagyis, hogy „az Indonéziából támogatott áron érkező PME-behozatal azzal a hatással járna, hogy csökkentené az uniós piacon értékesített legtöbb keverék árát” –, végül pedig az ugyanezen rendelet (328) preambulumbekzdésében adott magyarázatok – miszerint „a 10% körüli áralakítás jelentős leszorító hatást gyakorol az árakra” – tartalmát. A felperesek tehát nem állíthatják, hogy a megtámadott rendelet (230)–(233) preambulumbekzdése olyan új elemeket tartalmazott, amelyek módosították a Bizottság által addig lefolytatott elemzést, és amelyekre vonatkozóan lehetőséget kellett volna biztosítani számukra, hogy észrevételeket tegyenek.
- 309 Másodsorban, a felperesek kifogásolják, hogy a Bizottság a megtámadott rendelet (251)–(254) preambulumbekzdésében új megállapításokat tett az uniós piacon a korábbi vizsgálat óta bekövetkezett változásokra, és arra vonatkozóan, hogy a PME behozatala más típusú biodízelekkel versenyez.

- 310 Ezen érvet el kell utasítani. A felperesek nem hagyhatják figyelmen kívül, hogy az uniós gazdasági ágazat időközben már állított elő PME-t. E megállapítás ugyanis szerepelt az ideiglenes rendelet (292)–(294) preambulumbekzdésében. Ennélfogva nem róható fel a Bizottságnak, hogy megsértette a felperesek védelemhez való jogát azért, hogy nem tájékoztatta őket arról, hogy az uniós gazdasági ágazat PME-t állított elő.
- 311 Ennélfogva a Bizottság az ideiglenes rendeletben, a végleges rendelet elfogadásával végződő közigazgatási eljárás során (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2002. november 21-i Kundan és Tata kontra Tanács ítélet, T-88/98, EU:T:2002:280, 131. pont) ismertette a felperesek által hivatkozott, a fenti 307. és 309. pontban ismertetett körülményekkel kapcsolatos álláspontját. Ebből következik, hogy a felpereseknek már az ideiglenes rendelet közlésének szakaszában lehetőségük volt arra, hogy e tekintetben kifejtsék álláspontjukat.
- 312 A fentiekre tekintettel a hetedik jogalapot, következésképpen pedig a kereset egészét el kell utasítani.

A költségekről

- 313 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság és az EBB kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeik, valamint a Bizottság és az EBB részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a PT Pelita Agung Agrindustri és a PT Permata Hijau Palm Oleót kötelezi a költségek viselésére.

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. december 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
A felek kérelmei	4
A jogkérdésről	4
Az első, az alaprendelet 8. cikke (1) és (2) bekezdésének az áralakítás meghatározása során történő megsértésén alapuló jogalapról	5
Az első jogalap arra alapított első részéről, hogy az áralakítás meghatározása során nem vették figyelembe a releváns adatok összességét	5
– Az első számítási módszerről	7
– A második számítási módszerről	9
– A harmadik számítási módszerről	10
Az első jogalap arra alapított második részéről, hogy nem az uniós gazdasági ágazat összességében vett termékét illetően határozták meg az áralakítást, valamint hogy tévesen állapították meg az árnyomás fennállását	14
– Az összességében vett termékre vonatkozó áralakítás meghatározásáról	14
– Az árnyomásról	16
A második, arra alapított jogalapról, hogy a megtámadott rendelet az okozati összefüggés elemzése során megsérti az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdését	17
A harmadik, a Bizottság által vétett nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló jogalapról, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a CPO megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében történő szállítása formájában támogatás állt fenn	18
A harmadik jogalap első, az alaprendelet 3. cikke 1.a. pontja iv. alpontjának megsértésén és nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló részéről, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy az indonéz kormányzat a CPO beszállítóit azzal bízta meg, illetve arra utasította, hogy termékeiket a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg ellenében szállítsák	18
– Az exportadóról és az exportilletékről	20
– Az árak PTPN általi ellenőrzéséről	24
A harmadik jogalap második, az alaprendelet 3. cikke 1.b) alpontjának megsértésére és nyilvánvaló mérlegelési hibára alapított részéről, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy az indonéz kormányzat támogatta a jövedelmeket vagy az árakat	27
A harmadik jogalap harmadik, az alaprendelet 3. cikke 2. pontjának és 6. cikke d) pontjának megsértésén, valamint nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló részéről, amennyiben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az indonéz gyártók részére előnyt biztosítottak	30

A negyedik, arra alapított jogalapról, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, és megsértette az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontjának i. alpontját és 2. pontját azzal, hogy megállapította a közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatás fennállását	32
A negyedik jogalap első, az alaprendelet 3. cikke 1.a) pontja i. alpontjának megsértésén és nyilvánvaló mérlegelési hibán alapuló részéről, amennyiben a Bizottság megállapította, hogy az olajpálma-telepítési alapról származó kifizetések támogatásnak minősülnek	32
A negyedik jogalap második részéről, amely azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 3. cikkének 2. pontját és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor előny fennállását állapította meg	37
Az ötödik, arra alapított jogalapról, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 7. cikkét, és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el az olajpálma-telepítési alap rendszere által nyújtott előny összegének kiszámítása során	39
Az exportilletékek és szállítási költségek támogatás összegéből való levonásának elmaradásáról	39
A támogatás összegének a biodízel teljes forgalmára való felosztásáról	41
A hatodik, az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének és (8) bekezdésének a jelentős kár bekövetkezte lehetősége fennállásának megállapítása során történő megsértésén alapuló jogalapról	44
Az uniós gazdasági ágazat helyzetéről	46
A szóban forgó támogatások jellegéről és az általuk kiváltott kereskedelmi hatásokról	49
A támogatott behozatal növekedésének mértékéről	50
Az exportőr elegendő és szabadon rendelkezésre álló kapacitásáról	51
A támogatott behozatal árszintjéről	53
A hetedik, a felperesek védelemhez való jogának megsértésére alapított jogalapról	53
A költségekről	55